

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2109 *Reial decret llei 1/2015, de 27 de febrer, de mecanisme de segona oportunitat, reducció de càrrega financera i altres mesures d'ordre social.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Ja fa alguns mesos que l'economia espanyola està donant signes esperançadors de recuperació i consolidant un creixement econòmic que, gràcies a les reformes estructurals efectuades en els darrers anys, està tenint un efecte beneficiós en l'ocupació i en la percepció general de la situació que tenen els ciutadans, les empreses i les diferents institucions.

Però això no ha de fer oblidar dues coses: la primera és que la sortida de la crisi és abans que res i sobretot un èxit de la societat espanyola en el seu conjunt, la qual ha donat una vegada més mostres de la seva capacitat sobrada per sobreposar-se a situacions difícils. La segona és que encara hi ha molts espanyols que continuen patint els efectes de la recessió. I és missió dels poders públics no desistir mai en l'obstinació d'oferir les millors solucions possibles a tots els ciutadans, a través de les reformes oportunes encaminades al bé comú, a la seguretat jurídica i, en definitiva, a la justícia.

En aquest àmbit s'emmarca de manera molt especial l'anomenada legislació sobre segona oportunitat. El seu objectiu no és sinó permetre el que tan expressivament descriu la seva denominació: el que una persona física, malgrat un fracàs econòmic empresarial o personal, tingui la possibilitat d'encarrilar novament la seva vida i, fins i tot, d'arriscar-se a noves iniciatives, sense haver d'arrossegant indefinidament una llosa de deute que mai podrà satisfer.

L'experiència ha demostrat que quan no hi ha mecanismes de segona oportunitat es produeixen desincentius clars a emprendre noves activitats i, fins i tot, a seguir en el circuit regular de l'economia. Això no afavoreix, òbviament, el deutor, però tampoc els creditors, ja siguin públics o privats. Al contrari, els mecanismes de segona oportunitat són desincentivadors de l'economia submergida i afavoridors d'una cultura empresarial que sempre redunda en benefici de l'ocupació.

A aquesta finalitat respon la primera part d'aquest Reial decret llei, pel qual es regulen diversos mecanismes de millora de l'acord extrajudicial de pagaments introduït a la nostra legislació concursal per la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, i s'introdueix un mecanisme efectiu de segona oportunitat per a les persones físiques destinat a modular el rigor de l'aplicació de l'article 1911 del Codi civil. Convé explicar breument quins són els principis inspiradors de la regulació introduïda sobre això.

El concepte de persona jurídica és una de les creacions més rellevants del dret. La ficció consistent a equiparar una organització de béns i persones a la persona natural ha tingut uns efectes importants i beneficiosos en la realitat jurídica i econòmica. Amb aquesta ficció les persones jurídiques, igual que les naturals, neixen, creixen i moren. A més, el principi de limitació de responsabilitat inherent a determinades societats de capital fa que aquestes es puguin liquidar i dissoldre (o morir, en sentit metafòric), i que s'extingeixin els deutes que resultin impagats després de la liquidació, sense que els seus promotors o socis hagin de fer front als eventuais deutes pendents una vegada liquidat tot l'actiu.

Es pot afirmar que el principi de limitació de responsabilitat propi de les societats de capital està en bona mesura en l'origen del desenvolupament econòmic dels tres últims segles. En el fons, aquest principi de limitació de la responsabilitat es va configurar com

un incentiu a l'activitat empresarial i a la inversió. El legislador incentivava la posada en risc de determinats capitals garantint que aquests capitals serien la pèrdua màxima de l'inversor, sense possibilitat de contagi al seu patrimoni personal.

Però la limitació de responsabilitat és una limitació de responsabilitat dels socis, que no de la societat, la qual ha de respondre dels seus deutes amb tot el seu patrimoni present i futur. La qüestió que es planteja llavors és el fonament últim per al diferent règim de responsabilitat que es produeix quan una persona natural decideix emprendre una activitat empresarial a través d'una persona jurídica interposada, i quan aquesta mateixa persona natural contreu obligacions de manera directa. Si en el primer cas es pot beneficiar d'una limitació de responsabilitat, en el segon queda subjecta al principi de responsabilitat patrimonial universal que recull l'article 1911 del Codi civil.

A més, moltes situacions d'insolvència es deuen a factors que escapen del control del deutor de bona fe, i aleshores es planteja el fonament ètic que l'ordenament jurídic no ofereixi sortides raonables a aquest tipus de deutors que, per una alteració totalment sobrevinguda i imprevista de les seves circumstàncies, no poden complir els compromisos contrets. No s'ha d'oblidar, amb això, que qualsevol consideració ètica sobre això s'ha de cohonestar sempre amb la protecció legítima que l'ordenament jurídic ha d'oferir als drets del creditor, així com amb una premissa que apareix com a difícilment discutible: el deutor que compleix sempre ha de ser de millor condició que el que no ho fa.

Una vegada introduïdes d'aquesta manera les premisses del problema a resoldre sobre l'abast i la limitació eventual del principi de responsabilitat patrimonial universal de l'article 1911 del Codi civil, seria convenient acudir als antecedents històrics d'aquest precepte, així com al seu context legislatiu.

La intel·ligència completa d'aquest article s'havia de completar amb dos altres preceptes del mateix Codi civil ubicats sistemàticament al mateix capítol. Ens referim als articles 1919 i 1920 del cos legal esmentat, avui derogats, que assenyalaven el següent, respectivament: «Si el deutor compleix el conveni, queden extingides les seves obligacions en els termes que s'hi estipulin; però si deixa de complir-lo totalment o en part, reneix el dret dels creditors per les quantitats que no hagin percebut del seu crèdit primitiu, i qualsevol d'ells pot demanar la declaració o continuació del concurs» i «Si no hi ha cap pacte exprés en contra entre deutor i creditors, aquests conserven el seu dret, acabat el concurs, per cobrar, dels béns que el deutor pugui adquirir ulteriorment, la part de crèdit no realitzada».

Segons aquests dos preceptes, apareixien dues idees principals: l'exoneració de passiu lligada a un conveni entre deutor i creditors i al seu compliment, així com el principi de limitació de l'exoneració en cas que el deutor passés a millor fortuna, però també circumscrit a l'esdevenir del mateix conveni. Però, paradoxalment, no semblava que hi hagués cap previsió relativa a l'exoneració del deutor en cas que aquest hagués liquidat el seu patrimoni, és a dir, en cas que, literalment, ho hagués perdut tot.

L'article 1920 va suscitar ben aviat controvèrsies doctrinals. Manresa, en els seus comentaris al Codi civil, assenyalava el següent: «Aquesta disposició, criticada per alguns per deixar en la incertesa els drets del deutor derivats del conveni, és, tanmateix, extremament justa, si es tenen en compte les raons i els motius en virtut dels quals s'autoritza el deutor per subscriure convenis amb els creditors dins o fora del judici de concurs () en consideració a les circumstàncies difícils en què es troba el qui, per no tenir prou béns per cobrir el seu passiu () no pot satisfer puntualment totes les seves obligacions; () res d'estrany té () que en desaparèixer la raó esmentada per haver cessat les dificultats () el deutor es vegi obligat a satisfer la part de crèdit no realitzada pels seus creditors». I continuava, el mateix autor, assenyalant que amb això s'havia aconseguit dissipar «els dubtes que als intèrprets del nostre antic dret suggeria la intel·ligència de la llei 3a del títol 15è de la partida 5a».

Però el fet cert és que l'article 1920 no establia cap gradació de la millora de fortuna ni tampoc cap limitació del dret dels creditors a cobrar, del que el deutor pogués adquirir ulteriorment, la part no satisfeta del crèdit. Això comportava una limitació manifesta de la

capacitat del deutor de millorar de fortuna i, també, un incentiu escàs per intentar efectivament la millora.

I és que la Llei de les partides, que en opinió de Manresa havia quedat superada per l'article 1920 del Codi civil, era en certa manera més favorable al deutor en assenyalar el següent: «El desamparamiento que faze el debdor de sus bienes (...) ha tal fuerza que después non puede ser el debdor emplazado, nin es tenido de responder en juyzio a aquellos a quien deuiesse algo: fueras ende si oviesse fecho tan gran ganancia, que podría pagar los debdos todos, o parte dellos, e que fincasse a el de que pudiesse vivir». Així doncs, la Llei de partides ja va preveure l'alliberament del deutor després d'un procés de liquidació dels seus béns (que no necessàriament de conveni amb els creditors) i a més, en certa manera, va establir una modulació de la millor fortuna en no permetre que aquesta pogués anar en perjudici del deutor excepte quan aquest pogués pagar tots els seus deutes (o, en una expressió certament una mica confusa, part d'aquests) sense perjudici de les seves pròpies condicions de vida, tot això relacionat amb «tan gran guany» que en principi s'hagués de considerar atípic.

L'any 2015 es compleixen exactament 750 anys des que es va acabar de redactar la gran obra legislativa d'Alfons X el Savi, que ha inspirat durant diversos segles els ordenaments jurídics hispanoamericans, però sorprèn veure com en aquesta matèria havien arribat en alguns aspectes a uns preceptes més avançats que la codificació vuitcentista.

La segona oportunitat que recull aquest Reial decret Llei respon, òbviament, a una tècnica legislativa més moderna, però s'inspira en uns principis ja presents, com s'acaba de demostrar, en el nostre dret històric. Sempre ha de constituir un motiu de confiança en les normes legals que els seus principis inspiradors no obeeixen una improvisació, sinó el resultat de molts anys, o fins i tot segles, de reflexió sobre la matèria. Cal que el legislador fugi sempre de tota temptació demagògica que a la llarga es pugui tornar en contra d'aquells a qui pretén beneficiar. Perquè l'economia creixi, cal que flueixi el crèdit i que el marc jurídic aplicable doni confiança als deutors; però sense minar la dels creditors, perquè en aquest cas es produiria precisament l'efecte contrari al que es pretén: el retraïment del crèdit o, almenys, el seu encariment.

Per això, el mecanisme de segona oportunitat dissenyat per aquest Reial decret Llei estableix els controls i les garanties que es necessiten per evitar insolvències estratègiques o facilitar dacions en pagament selectives. Es tracta de permetre que aquell que ho ha perdut tot per haver liquidat la totalitat del seu patrimoni en benefici dels seus creditors, es pugui veure alliberat de la major part dels deutes pendents després de la liquidació referida. I es tracta, també, de quantificar la millora de fortuna que, eventualment, ha de permetre revocar el benefici esmentat per les raons de justícia cap als creditors que tan encertadament van exposar autors com Manresa.

Amb això s'aconsegueix l'equilibri degut i la justícia necessària que ha d'inspirar tota norma jurídica.

A més de la regulació del mecanisme de segona oportunitat i de la millora de certs instituts pre o paraconcursals, aquest Reial decret Llei conté altres disposicions que es detallen de manera sistemàtica tot seguit.

II

Aquest Reial decret Llei s'estructura en onze articles, agrupats en dos títols, sis disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i tres disposicions finals.

El títol I, «Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera», conté tres articles de caràcter modificatiu a través dels quals es dona una nova redacció a determinats preceptes d'altres normes legals: la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal; el Reial decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, i la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.

El títol II, «Altres mesures d'ordre social», s'estructura en tres capítols.

El primer recull als seus quatre articles una sèrie de mesures relatives a l'àmbit tributari i de les administracions públiques, mitjançant la modificació d'aspectes concrets de les quatre normes legals següents: la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni; la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic; el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

El capítol II conté tres mesures relatives al foment de l'ocupació en l'àmbit de la Seguretat Social. Així, d'una banda, s'estableix un nou incentiu per crear ocupació estable, consistent en la fixació d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors. En segon lloc, se situa en 20 el nombre de jornades reals cotitzades exigides als treballadors eventuais agraris de determinades províncies per poder ser beneficiaris del subsidi per desocupació que preveuen el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, i l'article tercer de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, així com de la renda agrària regulada pel Reial decret 426/2003, d'11 d'abril. En tercer lloc, i finalment, s'estableixen beneficis de Seguretat Social per als supòsits en què el professional autònom hagi d'atendre obligacions familiars que puguin influir en la seva activitat.

La part dispositiva de la norma es tanca amb el capítol III, «Mesures relatives a l'àmbit de l'Administració de justícia», del títol II, en l'únic article del qual es modifica la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, per adequar el règim de taxes judicials a la situació concreta dels subjectes obligats al pagament d'aquesta.

Pel que fa a la part final d'aquesta norma, les disposicions addicionals primera a cinquena complementen les modificacions introduïdes pel títol I, en regular les funcions de mediació concursal, la remuneració del mediador concursal, la no-preceptivitat de la representació del deutor en el concurs consecutiu, l'aplicació informàtica destinada a actuar com a mesurador de solvència o la manera com es va a produir l'adhesió al «Codi de Bones Pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la residència habitual» amb les modificacions que s'hi introdueixen. Totes aquestes previsions regulen qüestions que estan relacionades directament amb les contingudes al títol I i que són necessàries perquè la seva efectivitat sigui immediata. A la disposició addicional sisena es regula l'impuls i la coordinació de la negociació col·lectiva.

Respecte a les disposicions transitòries, la primera defineix el règim transitori en matèria concursal, mentre que la segona preveu el règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i la tercera estableix les sol·licituds del subsidi per desocupació o de la renda agrària presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

La disposició derogatòria única conté la clàusula derogatòria referida a totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei, mentre que les tres disposicions finals regulen, respectivament, el títol competencial, les habilitacions per desplegar, executar i aplicar la norma, i l'entrada en vigor.

III

Les iniciatives contingudes al títol I d'aquest Reial decret llei per permetre que les famílies i empreses redueixin la seva càrrega financera suposen millores addicionals a les que ja s'han adoptat durant aquesta legislatura destinades als qui estan en una situació més pròxima a la insolvència per les seves circumstàncies econòmiques i socials de vulnerabilitat, siguin pimes i autònoms, o persones naturals en general.

Aquestes iniciatives es poden resumir agrupant-les en tres blocs.

En primer lloc, es proposa flexibilitzar els acords extrajudicials de pagaments i preveure un vertader mecanisme de segona oportunitat.

En segon terme, es millora també el «Codi de Bones Pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la residència habitual», introduït pel Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, del qual ja s'han beneficiat prop de 14.000 famílies.

Finalment, s'amplia per un termini addicional de dos anys la suspensió dels llançaments sobre residències habituals de col·lectius especialment vulnerables contingut a la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, així com el col·lectiu que es pot beneficiar d'aquesta mesura.

Pel que fa als acords extrajudicials de pagament regulats al títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, les modificacions contingudes en aquest Reial decret llei tenen per finalitat flexibilitzar-ne el contingut i els efectes, i assimilar la seva regulació a la dels acords de refinançament de la disposició addicional quarta. Com a elements principals del nou règim hi ha l'ampliació del seu àmbit d'aplicació a les persones naturals no empresaris, i a més es regula un procediment simplificat per a aquestes; la possibilitat d'estendre els efectes de l'acord als creditors garantits dissidents, fet que suposa un avenç enfront del règim de submissió voluntari vigent amb anterioritat; i la potenciació de la figura del mediador concursal, amb la qual cosa s'introdueix la possibilitat que actuïn com a tal les cambres de comerç, indústria, navegació i serveis, si el deutor és empresari, o els notaris, si es tracta de persones naturals no empresaris.

Com a novetat fonamental, s'instaura un règim d'exoneració de deutes per als deutors persona natural en el marc del procediment concursal. El sistema d'exoneració té dos pilars fonamentals: que el deutor sigui de bona fe i que es liquidi prèviament el seu patrimoni (o que es declari la conclusió del concurs per insuficiència de massa).

Una vegada complertes les condicions anteriors, el deutor pot veure exonerats de manera automàtica els seus deutes pendents quan hagi satisfet en la seva integritat els crèdits contra la massa, els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments, el 25 per cent dels crèdits concursals ordinaris.

Alternativament, quan no hagin pogut satisfer els crèdits anteriors, i sempre que accepti sotmetre's a un pla de pagaments durant els cinc anys següents, el deutor pot quedar exonerat provisionalment de tots els seus crèdits, excepte els públics i per aliments, contra la massa i aquells que gaudeixin de privilegi general. Per a l'alliberament definitiu de deutes, el deutor ha de satisfer en aquest període els deutes no exonerats o fer un esforç substancial per a això.

Respecte al Codi de Bones Pràctiques per a deutors hipotecaris, s'amplia l'àmbit subjectiu, s'incrementa el límit anual de renda de les famílies beneficiàries, que s'ha de calcular amb base en l'IPREM anual de 14 mensualitats, s'inclou com a nou supòsit d'especial vulnerabilitat que el deutor sigui major de 60 anys i s'introdueix una nova forma de càlcul del límit del preu dels béns immobles adquirits. Addicionalment, s'introdueix la inaplicació definitiva de les clàusules sòl dels deutors situats en el nou llindar d'exclusió que les tinguin incloses en els seus contractes.

Finalment, s'amplia fins al 2017 el període de suspensió de llançaments sobre residències habituals de col·lectius especialment vulnerables, i es possibilita, en termes similars als que es preveu per al Codi de Bones Pràctiques, que més persones es puguin acollir a la suspensió.

En la present regulació concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució espanyola per a l'aprovació dels decrets llei. La justificació de les mesures del títol I, que es complementen amb les previsions contingudes en les disposicions addicionals primera a cinquena i en la disposició transitòria primera, es basa en la necessitat d'alleujar la precària situació financera que suporten alguns deutors que, malgrat la seva bona fe i el seu esforç, no aconsegueixen satisfer els seus deutes pendents fins i tot després de liquidar el seu patrimoni. Un augment de la demora en la posada en marxa de les mesures contingudes en aquest títol i en les disposicions esmentades no faria més que agreujar la situació d'aquestes persones. Així mateix, convé que els efectes econòmics beneficiosos de la

reestructuració del deute i de la segona oportunitat –com ara el manteniment de les petites i mitjanes empreses viables operativament però endeutades, la reducció dels incentius per operar en l'economia informal i/o l'augment de les oportunitats per emprendre noves activitats econòmiques, per citar-ne únicament dos– es despleguin tan ràpid com sigui possible. Diversos estudis han posat de manifest que la legislació concursal ha contribuït relativament poc al desendeutament de les llars espanyoles. Després del sanejament imprescindible d'una part del sistema financer espanyol, la introducció de la segona oportunitat, la millora del funcionament de l'acord extrajudicial de pagaments i l'ampliació de l'àmbit d'aplicació del Codi de Bones Pràctiques han de contribuir a accelerar la caiguda de la ràtio d'endeutament de les famílies espanyoles i les petites i mitjanes empreses. Finalment, en el present context de consolidació del creixement econòmic, l'adopció ràpida de les mesures contingudes al títol I i a les disposicions concordants de la part final d'aquest Reial decret llei, que regulen determinats aspectes relacionats directament amb els previstos a l'articulat, ha de contribuir tan aviat com sigui possible a fer que els beneficis de la recuperació econòmica arribin a tots els segments de la població.

Aquestes mesures estructurals es completen amb l'ampliació d'altres de conjunturals destinades a protegir, en particular, deutors en situació d'especial vulnerabilitat. Encara que la millora de l'escenari econòmic general és apreciable, en el moment actual continua sent necessari fer front a la situació de les famílies que segueixen patint l'adversitat econòmica, cosa que justifica que s'ampliï l'àmbit subjectiu del Codi de Bones Pràctiques i del termini de suspensió de llançaments, la finalització del qual és imminent.

IV

El títol II d'aquest Reial decret llei conté diverses mesures d'ordre social.

Així, en primer lloc, s'emprenen determinades mesures en l'àmbit tributari destinades a rebaixar la càrrega fiscal de determinats col·lectius especialment vulnerables. D'aquesta manera, es modifica la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, amb la finalitat de permetre a nous col·lectius l'aplicació de les deduccions que preveu l'article 81 bis d'aquesta llei.

D'aquesta manera, en primer lloc, s'estén l'incentiu fiscal no només a ascendents que formen part de famílies nombroses, sinó també als qui formen una família monoparental amb dos descendents que, entre d'altres requisits, depenen i conviuen exclusivament amb aquell.

Al mateix temps, es permet aplicar les noves deduccions que regula l'article esmentat als contribuents que perceben prestacions del sistema públic de protecció de desocupació, o pensions dels règims públics de previsió social o assimilats, i tinguin un ascendent o descendent amb discapacitat a càrrec seu o formin part d'una família nombrosa o de la família monoparental assenyalada anteriorment, i no només als treballadors per compte propi o aliè.

Adicionalment, es declaren exemptes les rendes que es puguin posar de manifest com a conseqüència de quitaments i dacions en pagament de deutes, que s'estableixen en un conveni aprovat judicialment de conformitat amb el procediment establert a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en un acord de refinançament homologat judicialment al qual es refereixen l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de la llei esmentada, o en un acord extrajudicial de pagaments al qual es refereix el títol X de la mateixa llei, sempre que els deutes no derivin de l'exercici d'activitats econòmiques, ja que, en aquest cas, el seu règim està previst a la disposició final segona del Reial decret llei 4/2014, de 7 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial.

Finalment, cal indicar que en les modificacions que s'introdueixen en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució com a supòsit habilitador per aprovar un reial decret llei, atesa la particularitat del col·lectiu beneficiari i

la necessitat que sigui protegit pels poders públics, i el fet que es permeti la sol·licitud anticipada de les deduccions a partir de l'aprovació d'aquesta norma, de manera que el col·lectiu esmentat pugui percebre les ajudes aprovades al més aviat possible.

D'altra banda, amb l'objecte d'alleujar del compliment d'obligacions formals les entitats exemptes parcialment, mitjançant l'article 7 d'aquest Reial decret llei s'estableix l'exclusió de l'obligació de presentar declaració en l'impost sobre societats a aquelles entitats que tinguin uns ingressos totals en el període impositiu no superior als 50.000 euros anuals, sempre que l'import total dels ingressos corresponents a rendes no exemptes no superi els 2.000 euros anuals i que totes les seves rendes no exemptes estiguin sotmeses a retenció, mentre no estiguin subjectes a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, ni es tracti de partits polítics.

Aquesta modificació ha d'entrar en vigor per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2015, la qual cosa justifica la urgència d'aprovar-la, tenint en compte, addicionalment, que s'hagués d'evitar aplicar-la en els pagaments fraccionats corresponents als períodes impositius esmentats.

En segon lloc, en l'àmbit de les administracions públiques, el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va introduir una sèrie de mesures en el nostre ordenament amb la finalitat d'homogeneïtzar els instruments existents en matèria de negociació col·lectiva, representació i participació del personal al servei de les administracions públiques. Entre d'altres modificacions, el Reial decret llei esmentat va efectuar una nova ordenació de les unitats electorals en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, i va establir així un marc adequat en el qual poder fer efectiu el procediment d'elecció dels representants dels empleats públics davant els òrgans de negociació i participació. Aquests instruments de negociació i participació configuren un ventall de garanties per a la representació de l'empleat públic, de conformitat amb el que preveu el nostre ordenament constitucional, i que pretén finançar la defensa efectiva dels seus drets i interessos en l'àmbit de les administracions públiques.

La Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat per a matèries comunes a personal funcionari, estatutari i laboral, i la Mesa General de Negociació del personal funcionari de l'Administració General de l'Estat, en la seva sessió conjunta celebrada el 31 de juliol de 2014, van acordar proposar al Govern tres iniciatives de reforma normativa per millorar els mecanismes de participació i negociació col·lectiva en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. La finalitat d'aquesta proposta consisteix a introduir una sèrie d'adaptacions i millores tècniques en les mesures de reforma implantades sobre aquesta matèria pel Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol. Precisament la propera celebració d'eleccions sindicals en l'Administració General de l'Estat justifica la necessitat d'adoptar aquestes modificacions dels instruments de participació i negociació existents, amb caràcter previ a l'inici del procés electoral. Aquestes propostes es formulen a la vista de les necessitats detectades en el marc del procés esmentat i per tal de millorar tant el marc jurídic aplicable com el sistema de garanties que l'han de presidir.

Es tracta, en definitiva, d'emprendre les adaptacions legals que permetin aclarir i completar la configuració en les unitats electorals, i que cal efectuar modificant una norma amb rang de llei. Per ser adoptada, després del període de negociació oportú, la proposta ha comptat amb el vot favorable de la majoria d'organitzacions sindicals presents a les meses esmentades i, particularment, de les organitzacions més representatives: CCOO, UGT i CSIF.

En primer lloc, es millora l'articulació continguda a la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en matèria d'òrgans de representació del personal estatutari de l'àmbit sanitari, del personal docent no universitari, així com aclarir el corresponent al personal al servei de l'Administració de justícia; es tracta de col·lectius de personal específic que requereixen aquesta modificació per garantir una representació adequada.

En segon lloc, s'introdueix una millora tècnica en la redacció actual de l'article 35 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic que, en regular la composició i constitució de les meses de negociació, en la seva versió vigent fins ara es refereix únicament a matèries que afecten el personal funcionari, quan cal que aquesta regulació es faci extensible també a les matèries comunes al personal funcionari, estatutari i laboral. Amb això, es pretén donar suport legal al que fins ara és una pràctica comuna en la negociació col·lectiva: efectuar una negociació global i de conjunt per a les diferents tipologies de personal que concorren en l'Administració.

I, en tercer lloc, s'introdueix una nova disposició addicional a l'Estatut bàsic de l'empleat públic en matèria de meses de negociació corresponents a àmbits específics de negociació, diferents en puritat als previstos al l'article 34.4. En aquest sentit, és en aquest àmbit on es duu a terme la negociació sobre les condicions de treball i, si bé afecta determinats col·lectius d'empleats públics que poden estar adscrits a diferents administracions públiques, en realitat aquesta negociació recau sobre la competència de l'Administració General de l'Estat. Amb la introducció d'aquesta disposició addicional, es pretén suplir un buit legal important referit a aquestes meses, a més de completar la insuficiència del règim normatiu vigent fins ara.

Aquesta diferent dependència funcional i orgànica dels empleats públics determina que, per conformar la representació de les organitzacions sindicals a cadascuna de les meses, s'hagin de tenir en compte els seus àmbits de negociació respectius en el seu conjunt i no el d'una administració pública determinada, com seria el cas de les meses sectorials que regula l'article 34.4 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Així mateix, amb la incorporació de la nova disposició addicional es dona compliment efectiu a l'acord subscrit entre la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques i les organitzacions sindicals de 25 d'octubre de 2012, mitjançant el qual totes dues parts es comprometen a avançar en l'estructuració de la negociació col·lectiva.

Es tracta, en definitiva, de dotar-se d'un marc legal específic i apropiat que permeti articular adequadament la seva activitat negociadora en els diferents àmbits en què s'articula el sistema de negociació, representació i participació en l'Administració General de l'Estat i en l'Administració de justícia.

Aquesta iniciativa legislativa ha estat impulsada, a més, per les mateixes meses generals de negociació de l'Administració General de l'Estat a les quals es refereixen els articles 36.3 i 34.1 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que amb l'acord assolit entre l'Administració i les organitzacions amb més representativitat presents en aquestes en van sol·licitar l'aprovació.

Per tal com es tracta d'una modificació proposada per les meses generals de negociació esmentades, aquesta proposta normativa compleix el que disposa l'article 37.1 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, després d'haver estat objecte de negociació i acord en el seu si.

Quant a les raons d'extraordinària i urgent necessitat que aconsellen incloure-la en aquest Reial decret llei, cal dir que aquestes modificacions s'han d'aprovar amb caràcter previ a l'inici del procés d'eleccions sindicals que es duran a terme en el present any en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. És evident, per tant, que la tramitació ordinària d'una norma amb rang de llei que permeti donar aplicació a aquest conjunt de mesures dilatària durant un temps considerable l'entrada en vigor de la reforma i donaria lloc a distorsions en el desenvolupament de la mateixa negociació col·lectiva, fet que n'impediria l'aplicació efectiva al procés electoral previst per al 2015.

En efecte, la propera celebració d'eleccions sindicals en l'Administració General de l'Estat justifica la necessitat d'adoptar aquestes modificacions tècniques en els instruments de participació i negociació existents, amb caràcter previ a l'inici del procés electoral. Aquestes propostes es formulen a la vista de les necessitats detectades en el marc del procés esmentat, i per tal de millorar tant el marc jurídic aplicable com el sistema de garanties que l'han de presidir. El procés per celebrar eleccions sindicals en l'Administració General de l'Estat s'ha iniciat ja amb la presentació, per part de les organitzacions sindicals majoritàries, de l'acord de promoció generalitzada d'eleccions sindicals, de 29

d'octubre de 2014. Està previst que el procés electoral s'iniciï el 30 d'abril de 2015, i que les eleccions se celebrin, amb caràcter general, el proper 18 de juny. Això justifica la necessitat urgent d'adoptar aquestes modificacions tècniques en la normativa d'aplicació en matèria de participació i negociació existents, amb caràcter previ a la finalització del període per efectuar els preavisos, que conclou un mes abans de l'inici del procés electoral referit.

La naturalesa de les modificacions proposades requereix, per adoptar-les, una norma amb rang de llei, atès que es tracta de modificacions introduïdes tant al Reial decret llei 20/2012 com a la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. Per tot això, l'instrument adequat per dur-ho a terme seria mitjançant un reial decret llei, en concórrer les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució. A la vista de la jurisprudència consolidada del Tribunal Constitucional emesa sobre aquest instrument normatiu, es considera que encaixa en els supòsits habilitadors i en les causes i finalitats que preveu el Reial decret llei, i de manera específica per la necessitat que les modificacions proposades puguin ser efectives en el procés electoral previst per a l'any vinent en l'Administració General de l'Estat.

Per la seva banda, en l'àmbit de les polítiques públiques d'ocupació i Seguretat Social, la reducció de les cotitzacions empresarials per contingències comunes a la Seguretat Social per contractació indefinida, aprovada pel Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, de mesures urgents per al foment de l'ocupació i la contractació indefinida, i que s'articula mitjançant l'establiment d'una tarifa plana de cotització, ha constituït una mesura eficaç per contribuir a crear ocupació estable.

Així, segons les dades de l'enquesta de població activa del quart trimestre de 2014, l'ocupació ha crescut en 433.900 persones en els 12 últims mesos, amb una variació anual del 2,5%, i l'ocupació assalariada indefinida s'ha incrementat en 212.800 persones, un 2,0%.

Amb l'objectiu de consolidar aquesta evolució positiva de la contractació indefinida i de potenciar-ne l'impacte per als col·lectius amb més dificultats per a la inserció laboral estable, i en compliment de la resolució aprovada pel Congrés dels Diputats amb motiu del debat sobre l'estat de la nació del 25 de febrer de 2015, mitjançant l'article 8 s'estableix un nou incentiu per crear ocupació estable, consistent en la fixació d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors.

L'establiment d'un mínim exempt suposa la creació d'un incentiu de caràcter progressiu que redueix més les cotitzacions socials per la contractació estable de treballadors amb menys retribucions. Amb aquesta mesura es pretén afavorir els col·lectius amb més dificultats d'inserció estable al mercat laboral, com ara desocupats de llarga durada, treballadors amb formació escassa i joves sense experiència laboral. Aquests col·lectius es veuen més afectats per la desocupació i la temporalitat.

A l'empara d'aquesta nova regulació, de la qual es poden beneficiar totes les empreses que contractin de manera indefinida i creïn ocupació neta, els primers 500 euros de la base mensual corresponent a contingències comunes queden exempts de cotització empresarial quan el contracte sigui a temps complet. Quan el contracte sigui a temps parcial, la quantia esmentada es redueix en proporció al percentatge en què disminueixi la jornada de treball, que no pot ser inferior al 50 per 100 de la jornada d'un treballador a temps complet.

Aquest benefici en la cotització consisteix en una bonificació, a càrrec del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en cas que el contracte indefinit es formalitzi amb joves inscrits al Sistema Nacional de Garantia Juvenil, i en una reducció, a càrrec del sistema de la Seguretat Social, en els altres supòsits.

Igual que la tarifa plana de cotització, la bonificació o reducció s'ha d'aplicar durant un període de 24 mesos. En el cas d'empreses amb menys de 10 treballadors, la mesura s'ha de prolongar durant 12 mesos més, i queden exempts durant aquest últim període de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia que correspongui proporcionalment en els supòsits de contractació a temps parcial.

Pel que fa als requisits per gaudir del nou benefici en la cotització, als supòsits en què no sigui procedent aplicar-lo, a les incompatibilitats i al reintegrament de quantitats per aplicació indeguda d'aquest, són molt similars als que estableix per a la tarifa plana de cotització el Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, en nom de la continuïtat i simplicitat del sistema.

L'aplicació de la bonificació o reducció a què es refereix aquest article no afecta la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques a què puguin causar dret els treballadors afectats, que es calcula aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els correspongui.

Per al supòsit de contractació indefinida de beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, es permet compatibilitzar els incentius que preveu l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i també es declara compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que perceben els beneficiaris del Programa d'activació per a l'ocupació, en cas de formalitzar-se el contracte amb ells.

El nou benefici en la cotització per contractació indefinida ha de coexistir fins al 31 de març de 2015 amb el que regula el Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, i la disposició transitòria segona del Reial decret llei preveu que els beneficis a la cotització a la Seguretat Social de què s'estigués gaudint pels contractes indefinits subscrits amb anterioritat a la data de la seva entrada en vigor, s'han de regir per la normativa vigent en el moment de la signatura.

En la present regulació concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució espanyola per aprovar els decrets llei, en seguir constituint una prioritat la contractació indefinida de treballadors i la necessitat de fomentar l'estabilitat al mercat laboral, fet que, unit a la propera finalització, el 31 de març de 2015, del termini per beneficiar-se de la tarifa plana de cotització del Reial decret llei 3/2014, de 28 de febrer, justifica l'adopció d'aquesta nova mesura amb la màxima urgència possible.

D'altra banda, pel que fa a la mesura que preveu l'article 9, consistent en una bonificació a treballadors autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació, la previsió de la disposició final segona de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, que estableix la convergència progressiva dels drets dels treballadors autònoms en relació amb els establerts per als treballadors per compte d'altri inclosos al règim general de la Seguretat Social, fa necessari adoptar mesures successives per complir l'objectiu esmentat.

Així, en la línia marcada per equiparar els drets dels treballadors per compte propi enfront dels treballadors per compte d'altri, i per garantir la protecció en la conciliació de la vida familiar i professional dels treballadors per compte propi, s'inclou una mesura de suport a aquests basada en beneficis de Seguretat Social per als supòsits en què el professional hagi d'atendre obligacions familiars que puguin influir en la seva activitat.

Aquesta mesura consisteix en una bonificació en la quota del treballador per compte propi a la Seguretat Social, en una quantia vinculada a la base de cotització mitjana dels últims dotze mesos del treballador autònom, per garantir així la proporcionalitat de la mesura.

A més, el gaudi d'aquesta bonificació queda subjecte a la contractació d'un treballador per compte d'altri, i per tant es compleix un doble objectiu. D'una banda, s'adopten mesures que contribueixen a la viabilitat del projecte professional del treballador autònom, que li permeten fer front a les seves obligacions familiars i mantenir la seva activitat professional. D'altra banda, en estar vinculada la mesura a la contractació d'un treballador per compte d'altri, es pretén contribuir a la dinamització del mercat de treball.

En la present regulació concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució espanyola per aprovar els decrets llei, en seguir constituint una prioritat equiparar els drets dels treballadors per compte propi enfront dels treballadors per compte d'altri, especialment pel que fa a la necessària protecció de la conciliació de la vida familiar i professional.

Dues de les peces clau de la política de la Unió Europea són el principi d'igualtat entre homes i dones i el foment de l'emprenedoria.

Tots dos principis convergeixen en la Directiva 2010/41/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juliol de 2010, sobre l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones que exerceixen una activitat autònoma.

A més, la Comissió Europea va presentar el 9 de gener de 2013 el Pla d'acció d'emprenedoria 2020, amb el qual la Comissió convidava els estats membres a aplicar polítiques que permetin que les dones aconseguixin un equilibri adequat entre la feina i la vida quotidiana.

La Directiva 2010/41/UE estableix que, a tot estirar, el 5 d'agost de 2015 els estats membres han de transmetre a la Comissió Europea tota la informació disponible sobre l'aplicació de la Directiva.

Atès que en l'àmbit de la conciliació entre la vida familiar i professional era patent la necessitat d'una regulació específica per al col·lectiu de treballadors i treballadores autònoms, i atesa la proximitat de la data d'agost de 2015 esmentada, es constata la necessitat urgent de posar en marxa la mesura que es proposa.

Finalment, la importància dels danys ocasionats per la sequera en la campanya de l'oliva de 2014 en les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura dificulta greument, per la seva incidència en la pèrdua de jornades de treball, la consecució del nombre mínim de jornades reals cotitzades necessàries per accedir al subsidi per desocupació que preveuen el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social, i l'article tercer de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, així com a la renda agrària regulada pel Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.

Atesa la incidència en la reducció de producció, considerant que l'oliverar és el principal sector d'activitat agrícola en aquestes regions i tenint en compte els estudis de mobilitat de treballadors que es desplacen a treballar a províncies limítrofs, es fa necessari arbitrar els mecanismes que calen per facilitar amb caràcter urgent, excepcional i transitori el compliment dels requisits exigits als treballadors eventuais agraris de les províncies en què s'ha produït un descens de producció, seguint els precedents d'ocasions anteriors, en els quals davant de circumstàncies similars es va aprovar, mitjançant els reials decrets Llei 10/2005, de 20 de juny; 2/2010, de 19 de març, i 1/2013, de 25 de gener, la reducció del nombre mínim de jornades efectuades per accedir a les prestacions assenyalades.

A aquesta finalitat respon la mesura que preveu l'article 10, per la qual se situa en 20 el nombre de jornades reals cotitzades exigides als treballadors eventuais agraris de les províncies afectades per poder ser beneficiaris del subsidi per desocupació o de la renda agrària abans indicats.

Aquesta mesura és aplicable als treballadors que hagin presentat la sol·licitud corresponent entre l'1 de setembre de 2014 i l'entrada en vigor d'aquest Reial decret Llei.

Finalment, pel que fa a l'article 11 d'aquest Reial decret Llei, cal indicar que, transcorregut un termini raonable des de l'adopció del Reial decret Llei 3/2013, de 22 de febrer, en matèria de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional, s'ha pogut constatar que resulta inajornable atendre la situació econòmica desfavorable d'un nombre important de ciutadans que, sense ser beneficiaris del dret d'assistència jurídica gratuïta, ha de ser objecte d'atenció quant a l'impacte que sobre ells està tenint el sistema de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional.

En aquest sentit, la connexió entre la situació de necessitat exposada i les mesures que s'adopten en aquest Reial decret Llei és clara, ja que les modificacions que s'introdueixen comporten un efecte favorable immediat atès que l'entrada en vigor d'aquesta norma suposarà l'exempció del pagament de la taxa per part de les persones físiques.

D'altra banda, la utilització del Reial decret llei per procedir a la reforma de la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, respecta la doctrina constitucional pel que fa al supòsit habilitador de l'extraordinària i urgent necessitat, com a necessitat relativa a un objectiu governamental que requereix una acció normativa en un termini més breu que el requerit pel procediment legislatiu ordinari o pel d'urgència. En aquest sentit, la necessitat d'acudir a una disposició legal excepcional no només està justificada per les raons abans exposades, sinó que també es pot vincular, i així s'ha fet a vegades, a mesures incentivadores de l'economia o d'estimulació dels mercats, que permetin dur a terme objectius governamentals de política econòmica general.

La utilització del Reial decret llei respon, per tant, a la urgència detectada, i això atorga immediatesa a la consecució d'un doble objectiu: posar fi a una situació que havia generat un enorme rebuig social i, alhora, eliminar un element de retraïment en l'accés als tribunals en un context d'un augment previsible de moviments econòmics entre els diferents operadors jurídics.

En efecte, és previsible que siguin molts els afers per als quals es decideixi posposar la judicialització a un moment posterior a l'aprovació de la norma amb rang legal, en cas de tramitar-se aquesta pel procediment ordinari o d'urgència, i que es produeixi en aquest moment una entrada massiva de causes als jutjats i tribunals. En aquest sentit, la utilització d'un vehicle normatiu més àgil temporalment com és el reial decret llei ha de permetre minimitzar aquest efecte col·lateral que pot produir la reforma en l'activitat dels òrgans judicials.

En virtut d'això, en ús de l'autorització continguda a l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Competitivitat, de Justícia, d'Ocupació i Seguretat Social i d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 27 de febrer de 2015,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera

Article 1. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, es modifica en els termes següents:

Primer. *Modificacions en matèria de segona oportunitat.*

U. Es modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 178 en els termes següents:

«2. Fora dels supòsits que preveu l'article següent, en els casos de conclusió del concurs per liquidació o insuficiència de massa activa, el deutor persona natural queda com a responsable del pagament dels crèdits restants. Els creditors poden iniciar execucions singulars, mentre no s'acordi reobrir el concurs o no es declari un nou concurs. Per a aquestes execucions, la inclusió del seu crèdit a la llista definitiva de creditors s'equipara a una sentència de condemna ferma.»

Dos. S'afegeix un nou article 178 bis, amb la redacció següent:

«Article 178 bis. *Benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.*

1. El deutor persona natural pot obtenir el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que estableix aquest article, una vegada conclòs el concurs per liquidació o per insuficiència de la massa activa.

2. El deutor ha de presentar la seva sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet davant el jutge del concurs dins del termini d'audiència que se li hagi conferit de conformitat amb el que estableix l'article 152.3.

3. Només s'admet la sol·licitud d'exoneració de passiu insatisfet als deutors de bona fe. S'entén que concorre bona fe en el deutor sempre que es compleixin els requisits següents:

1r Que el concurs no hagi estat declarat culpable.

2n Que el deutor no hagi estat condemnat en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, de falsedat documental, contra la hisenda pública i la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs. En cas que hi hagi un procés penal pendent, el jutge del concurs ha de suspendre la seva decisió respecte a l'exoneració del passiu fins que es produeixi una sentència penal ferma.

3r Que reuneixi els requisits que estableix l'article 231 i hagi subscrit o, almenys, intentat subscriure, un acord extrajudicial de pagaments.

4t Que hagi satisfet en la seva integritat els crèdits contra la massa i els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments previ, almenys el 25 per cent de l'import dels crèdits concursals ordinaris.

5è Que, alternativament al número anterior:

i) Accepti sotmetre's al pla de pagaments que preveu l'apartat 6.

ii) No hagi incomplert les obligacions de col·laboració que estableix l'article 42.

iii) No hagi obtingut aquest benefici dins dels deu últims anys.

iv) No hagi rebutjat dins dels quatre anys anteriors a la declaració de concurs una oferta de feina adequada a la seva capacitat.

v) Accepti de manera expressa, en la sol·licitud d'exoneració de passiu insatisfet, que l'obtenció d'aquest benefici es faci constar a la secció especial del Registre públic concursal amb possibilitat d'accés públic, per un termini de cinc anys.

4. El secretari judicial ha de donar trasllat de la sol·licitud del deutor a l'administració concursal i als creditors personats durant un termini de cinc dies perquè al·leguin tot el que considerin oportú en relació amb la concessió del benefici.

Si l'administració concursal i els creditors personats mostren la seva conformitat amb la petició del deutor o no s'hi oposen, el jutge del concurs ha de concedir, amb caràcter provisional, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en la resolució declarant la conclusió del concurs per finalització de la fase de liquidació.

L'oposició només es pot fonamentar en la inobservança d'algun o alguns dels requisits de l'apartat 3, i se li ha de donar el tràmit de l'incident concursal. No es pot dictar una interlocutòria de conclusió del concurs fins que adquireixi fermesa la resolució que recaigui en l'incident que reconegui o denegui el benefici.

5. El benefici de l'exoneració del passiu insatisfet concedit als deutors previstos al número 5è de l'apartat 3 s'estén a la part insatisfeta dels crèdits següents:

1r Els crèdits ordinaris i subordinats pendents en la data de conclusió del concurs, encara que no hagin estat comunicats, i exceptuant els crèdits de dret públic i per aliments.

2n Respecte als crèdits que s'enumeren a l'article 90.1, la part d'aquests que no s'hagi pogut satisfer amb l'execució de la garantia queda exonerada llevat que estigui inclosa, segons la seva naturalesa, en alguna categoria diferent a crèdit ordinari o subordinat.

Els creditors dels crèdits dels quals s'extingeixen no poden iniciar cap tipus d'acció dirigida enfront del deutor per al cobrament d'aquests crèdits.

Queden fora de perill els drets dels creditors enfront dels obligats solidàriament amb el concursat i enfront dels seus fiadors o avaladors, els quals no poden invocar el benefici d'exoneració del passiu insatisfet obtingut pel concursat.

Si el concursat està casat en règim de societat de guanys o un altre de comunitat i no s'ha procedit a la liquidació del règim econòmic conjugal, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet s'estén al cònjuge del concursat, encara que no se n'hagi declarat el concurs, respecte dels deutes anteriors a la declaració de concurs dels quals hagi de respondre el patrimoni comú.

6. Els deutes que no quedin exonerats de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior han de ser satisfets pel concursat dins dels cinc anys següents a la conclusió del concurs, llevat que tinguin un venciment posterior. Durant els cinc anys següents a la conclusió del concurs, els deutes pendents no poden meritjar interès.

A aquest efecte, el deutor ha de presentar una proposta de pla de pagaments que, oïdes les parts per un termini de 10 dies, el jutge ha d'aprovar en els termes en què s'hagi presentat o amb les modificacions que consideri oportunes.

Respecte als crèdits de dret públic, la tramitació de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament es regeix pel que disposa la seva normativa específica.

7. Qualsevol creditor concursal està legitimat per sol·licitar al jutge del concurs la revocació del benefici d'exoneració del passiu insatisfet quan el deutor, durant els cinc anys següents a la seva concessió:

a) Incorri en alguna de les circumstàncies que, segons el que estableix l'apartat 3, hagi impedit la concessió del benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.

b) Si s'escau, incompleixi l'obligació de pagament dels deutes no exonerats d'acord amb el que disposa el pla de pagaments.

c) Millori substancialment la situació econòmica del deutor de manera que pugui pagar tots els deutes pendents sense detriment de les seves obligacions d'aliments, o

d) Es constati l'existència d'ingressos, béns o drets ocultats.

La sol·licitud s'ha de tramitar de conformitat amb el que estableix la Llei d'enjudiciament civil per al judici verbal. En cas que el jutge acordi revocar el benefici, els creditors recuperen la plenitud de les seves accions enfront del deutor per fer efectius els crèdits no satisfets en concloure el concurs.

8. Si transcorre el termini que preveu l'apartat anterior sense que s'hagi revocat el benefici, el jutge del concurs, a petició del deutor concursat, ha de dictar una interlocutòria en què es reconegui amb caràcter definitiu l'exoneració del passiu insatisfet en el concurs.

També pot, atenent les circumstàncies del cas i amb l'audiència prèvia dels creditors, declarar l'exoneració definitiva del passiu insatisfet del deutor que no hagi complert en la seva integritat el pla de pagaments, però hagi destinat al seu compliment almenys la meitat dels ingressos percebuts durant el termini esmentat que no tinguessin la consideració d'inembargables.

Als efectes d'aquest article, s'entén per ingressos inembargable els que preveu l'article 1 del Reial decret llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control de la despesa pública i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contrets per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa.

Contra la resolució esmentada, que s'ha de publicar al Registre públic concursal, no es pot interposar cap recurs.»

Tres. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis, que queden redactats en els termes següents:

«3. Una vegada distribuïda la massa activa, l'administració concursal ha de presentar al jutge del concurs un informe justificatiu en què s'afirmi i raoni inexcusablement que el concurs no es qualificarà de culpable i que no hi ha accions viables de reintegració de la massa activa ni de responsabilitat de tercers pendents d'exercitar-se, o bé que el que es pugui obtenir de les accions corresponents no seria suficient per pagar els crèdits contra la massa. No ha d'impedir la declaració d'insuficiència de massa activa que el deutor mantingui la propietat de béns legalment inembargables o desproveïts de valor de mercat o el cost de realització dels quals seria manifestament desproporcionat respecte del seu valor venal previsible.

L'informe s'ha de posar de manifest a l'oficina judicial durant quinze dies a totes les parts personades.

La conclusió per insuficiència de massa s'ha d'acordar mitjançant una interlocutòria. Si en el termini d'audiència concedit a les parts es formula oposició a la conclusió del concurs, se li ha de donar la tramitació de l'incident concursal. Durant aquest termini, el deutor persona natural pot sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet. La tramitació d'aquesta sol·licitud, els requisits per beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regeixen pel que disposa l'article 178 bis.

4. També es pot acordar la conclusió per insuficiència de massa en la mateixa interlocutòria de declaració de concurs quan el jutge apreciï de manera evident que el patrimoni del concursat no serà, presumiblement, suficient per satisfer els crèdits contra la massa previsible del procediment, ni és previsible l'exercici d'una acció de reintegració, d'impugnació o de responsabilitat de tercers.

Si el concursat és persona natural, el jutge ha de designar un administrador concursal que ha de liquidar els béns existents i pagar els crèdits contra la massa seguint l'ordre de l'apartat 2. Una vegada conclosa la liquidació, el deutor pot sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet davant el jutge del concurs. La tramitació de la sol·licitud, els requisits per beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regeixen pel que disposa l'article 178 bis.

Contra aquesta interlocutòria es pot interposar un recurs d'apel·lació.»

Segon. *Modificacions en matèria d'acord extrajudicial de pagaments.*

U. Es modifica l'article 231, que queda redactat en els termes següents:

«Article 231. *Pressupostos.*

1. El deutor persona natural que es trobi en situació d'insolvència d'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquesta Llei, o que prevegi que no podrà complir regularment les seves obligacions, pot iniciar un procediment per arribar a un acord extrajudicial de pagaments amb els seus creditors, sempre que l'estimació inicial del passiu no superi els cinc milions d'euros. En el cas de deutor persona natural empresari, cal aportar el balanç corresponent.

Als efectes d'aquest títol, es consideren empresaris persones naturals no només els qui tinguin aquesta condició d'acord amb la legislació mercantil, sinó els qui exerceixin activitats professionals o tinguin aquella consideració als efectes de la legislació de la Seguretat Social, així com els treballadors autònoms.

2. També pot instar el mateix acord qualsevol persona jurídica, sigui o no societat de capital, que compleixi les condicions següents:

- a) Estigui en estat d'insolvència.
- b) En cas de ser declarada en concurs, el concurs no hagués de ser d'una complexitat especial en els termes que preveu l'article 190 d'aquesta Llei.
- c) Que disposi d'actius suficients per satisfer les despeses pròpies de l'acord.

3. No poden formular cap sol·licitud per arribar a un acord extrajudicial de pagaments:

1r Els qui hagin estat condemnats en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'ordre socioeconòmic, de falsedat documental, contra la hisenda pública, la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs.

2n Les persones que, dins dels cinc últims anys, hagin arribat a un acord extrajudicial de pagaments amb els creditors, hagin obtingut l'homologació judicial d'un acord de refinançament o hagin estat declarades en concurs de creditors.

El còmput del termini esmentat comença a comptar, respectivament, des de la publicació al Registre públic concursal de l'acceptació de l'acord extrajudicial de pagaments, de la resolució judicial que homologui l'acord de refinançament o de la interlocutòria que declari la conclusió del concurs.

4. No poden accedir a l'acord extrajudicial de pagaments els qui estiguin negociant amb els seus creditors un acord de refinançament o la sol·licitud de concurs dels quals s'hagi admès a tràmit.

5. Els crèdits amb garantia real es veuen afectats per l'acord extrajudicial de conformitat amb el que disposen els articles 238 i 238 bis.

Els crèdits de dret públic no es poden veure afectats en cap cas per l'acord extrajudicial, encara que gaudeixin de garantia real.

No poden acudir al procediment que preveu aquest títol les entitats asseguradores i reassuradores.»

Dos. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 232, que queden redactats en els termes següents:

«2. La sol·licitud s'ha de fer mitjançant un formulari normalitzat subscrit pel deutor, i ha d'incloure un inventari amb l'efectiu i els actius líquids de què disposa, els béns i drets de què sigui titular i els ingressos regulars previstos. S'ha d'acompanyar, també, d'una llista de creditors, amb expressió de la identitat, el domicili i l'adreça electrònica d'aquests, així com de la quantia i el venciment dels crèdits respectius, i que també ha d'incloure una llista dels contractes vigents i una llista de les despeses mensuals previstes. El que disposa l'article 164.2.2n és aplicable, en cas de concurs consecutiu, a la sol·licitud d'acord extrajudicial de pagaments.

El contingut dels formularis normalitzats de sol·licitud, d'inventari i de llista de creditors s'ha de determinar mitjançant una ordre del Ministeri de Justícia.

Aquesta llista de creditors també ha de comprendre els titulars de préstecs o crèdits amb garantia real o de dret públic, sense perjudici que es puguin no veure afectats per l'acord. Per valorar els préstecs o crèdits amb garantia real, cal seguir el que disposa l'article 94.5.

Si el deutor és una persona casada, llevat que es trobi en règim de separació de béns, ha d'indicar la identitat del cònjuge, amb expressió del règim econòmic del matrimoni, i si està obligat legalment a administrar la comptabilitat, ha d'adjuntar així mateix els comptes anuals corresponents als tres últims exercicis.

Quan els cònjuges siguin propietaris de l'habitatge familiar i aquest es pugui veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, la sol·licitud d'acord extrajudicial l'han de fer necessàriament tots dos cònjuges, o l'un amb el consentiment de l'altre.

3. En cas que els deutors siguin empresaris o entitats inscriptibles, s'ha de sol·licitar la designació del mediador al registrador mercantil corresponent al domicili del deutor mitjançant una instància, que es pot cursar telemàticament, el qual ha de procedir a l'obertura del full corresponent, si no hi figura inscrit. En els altres casos, cal sol·licitar la designació al notari del domicili del deutor.

En el cas de persones jurídiques o de persona natural empresari, la sol·licitud també es pot dirigir a les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació quan hagin assumit funcions de mediació de conformitat amb la seva normativa específica, i a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya.

El receptor de la sol·licitud ha de comprovar que es compleixin els requisits que preveu l'article 231, així com les dades i la documentació que aporti el deutor. Si considera que la sol·licitud o la documentació adjunta pateixen algun defecte o que són insuficients per acreditar el compliment dels requisits legals per iniciar un acord extrajudicial de pagaments, ha d'assenyalar al sol·licitant un únic termini d'esmena, que no pot excedir els cinc dies. La sol·licitud s'ha d'inadmetre quan el deutor no justifiqui el compliment dels requisits exigits legalment per sol·licitar la iniciació de l'acord extrajudicial, i es pot presentar una nova sol·licitud quan concorrin o es pugui acreditar la concurrència dels requisits esmentats.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 233, que queden redactats en els termes següents:

«1. El nomenament de mediador concursal ha de recaure en la persona natural o jurídica a qui correspongui de manera seqüencial d'entre les que figuren a la llista oficial que es publica al portal corresponent del "Butlletí Oficial de l'Estat", la qual ha de ser subministrada pel Registre de mediadors i institucions de mediació del Ministeri de Justícia. El mediador concursal ha de reunir la condició de mediador d'acord amb la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en afers civils i mercantils, i, per actuar com a administrador concursal, les condicions que preveu l'article 27.

Cal determinar reglamentàriament les regles per calcular la retribució del mediador concursal, que s'ha de fixar a la seva acta de nomenament. En tot cas, la retribució a percebre depèn del tipus de deutor, del seu passiu i actiu, i de l'èxit assolit en la mediació. En tot allò no previst en aquesta Llei pel que fa al mediador concursal, cal seguir el que es disposa en matèria de nomenament d'experts independents.

2. En acceptar el nomenament, el mediador concursal ha de facilitar al registrador mercantil o notari, si ha estat nomenat per aquests, una adreça electrònica que compleixi les condicions establertes a l'article 29.6 d'aquesta Llei, a la qual els creditors poden fer qualsevol comunicació o notificació.

3. El registrador o el notari han de procedir al nomenament del mediador concursal. Quan la sol·licitud s'hagi dirigit a una cambra oficial de comerç, indústria, serveis i navegació o a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, aquesta mateixa cambra ha d'assumir les funcions de mediació de conformitat amb el que disposa la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, i ha de designar una comissió encarregada de la mediació, dins de la qual hi ha de figurar, almenys, un mediador concursal. Una vegada que el mediador concursal accepti el càrrec, el registrador mercantil, el notari o la cambra oficial de comerç, indústria, serveis i navegació n'ha de donar compte per certificació o còpia remeses als registres públics de béns competents perquè en quedi constància per anotació preventiva al full registral corresponent, així com al Registre Civil i als altres registres públics que correspongui, ha de comunicar d'ofici l'obertura de negociacions al jutge competent per a la declaració de concurs i n'ha d'ordenar la publicació al "Registre públic concursal".»

Quatre. S'elimina l'apartat 4 i es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 234, que queden redactats en els termes següents:

«1. En els 10 dies següents a l'acceptació del càrrec, el mediador concursal ha de comprovar les dades i la documentació que ha aportat el deutor, i pot requerir-li que les complementi o esmeni, o instar-lo a corregir els errors que hi pugui haver.

En aquest mateix termini, ha de comprovar l'existència i la quantia dels crèdits i ha de convocar el deutor i els creditors que figurin a la llista presentada pel deutor, o els que conegui per qualsevol altre mitjà, a una reunió que s'ha de celebrar dins dels dos mesos següents a l'acceptació a la localitat on el deutor tingui el domicili. S'exclouen en tot cas de la convocatòria els creditors de dret públic.

2. La convocatòria de la reunió entre el deutor i els creditors s'ha de fer per conducte notarial o per qualsevol mitjà de comunicació, individual i escrita, que n'asseguri la recepció.

Si consta l'adreça electrònica dels creditors perquè el deutor l'ha aportat o perquè aquells l'han facilitat al mediador concursal en els termes que s'indiquen a l'apartat c) de l'article 235.2, cal fer la comunicació a aquesta adreça electrònica.»

Cinc. Es modifica l'article 235, que queda redactat en els termes següents:

«Article 235. *Efectes de la iniciació de l'expedient.*

1. Una vegada sol·licitada l'obertura de l'expedient, el deutor pot continuar amb la seva activitat laboral, empresarial o professional. Des de la presentació de la sol·licitud, el deutor s'ha d'abstenir d'exercir cap acte d'administració i disposició que excedeixi els actes o les operacions pròpies del gir o trànsit de la seva activitat.

2. Des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs, els creditors que es puguin veure afectats pel possible acord extrajudicial de pagaments:

a) No poden iniciar ni continuar cap execució judicial o extrajudicial sobre el patrimoni del deutor mentre es negocia l'acord extrajudicial fins a un termini màxim de tres mesos. S'exceptuen els creditors de crèdits amb garantia real, que no recaigui sobre béns o drets que siguin necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor, ni sobre la seva residència habitual. Quan la garantia recaigui sobre els béns que s'esmenten a l'incís anterior, els creditors poden exercir l'acció real que els correspongui enfront dels béns i drets sobre els quals recaigui la seva garantia sense perjudici que, una vegada iniciat el procediment, quedi paralitzat mentre no hagin transcorregut els terminis que preveu aquest apartat.

Una vegada efectuada l'anotació corresponent de l'obertura del procediment als registres públics de béns, no es poden anotar, respecte dels béns del deutor instant, embargaments o segrestos posteriors a la presentació de la sol·licitud del nomenament de mediador concursal, excepte els que puguin correspondre en el curs de procediments seguits pels creditors de dret públic.

b) S'han d'abstenir de fer cap acte dirigit a millorar la situació en què es trobin respecte del deutor comú.

c) Poden facilitar al mediador concursal una adreça electrònica perquè aquest els faci totes les comunicacions que siguin necessàries o convenientes, les quals produeixen plens efectes quan es remeten a la direcció facilitada.

3. Durant el termini de negociació de l'acord extrajudicial de pagaments i respecte als crèdits que es puguin veure afectats per aquest, se suspèn la meritació d'interessos de conformitat amb el que disposa l'article 59.

4. El creditor que disposi de garantia personal per satisfer el crèdit la pot exercir sempre que el crèdit contra el deutor hagi vençut. En l'execució de la garantia, els garants no poden invocar la sol·licitud del deutor en perjudici de l'executant.

5. El deutor que estigui negociant un acord extrajudicial no pot ser declarat en concurs, mentre no transcorri el termini que preveu l'article 5 bis.5.»

Sis. Es modifica l'article 236, que queda redactat en els termes següents:

«Article 236. *Proposta d'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Tan aviat com sigui possible, i en qualsevol cas amb una antelació mínima de vint dies naturals a la data prevista per a la celebració de la reunió, el mediador concursal ha de remetre als creditors, amb el consentiment del deutor, una proposta d'acord extrajudicial de pagaments sobre els crèdits pendents de pagament en la data de la sol·licitud. La proposta pot contenir qualsevol de les mesures següents:

a) Esperes per un termini no superior a deu anys.
b) Quitaments.
c) Cessió de béns o drets als creditors en pagament o per a pagament de la totalitat o una part dels seus crèdits.

d) La conversió de deute en accions o participacions de la societat deutora. En aquest cas cal atènyer-se al que disposa l'apartat 3.ii) 3r de la disposició addicional quarta.

e) La conversió de deute en préstecs participatius per un termini no superior a deu anys, en obligacions convertibles o préstecs subordinats, en préstecs amb interessos capitalitzables o en qualsevol altre instrument financer de rang, venciment o característiques diferents del deute original.

Només es pot incloure la cessió en pagament de béns o drets als creditors sempre que els béns o drets cedits no siguin necessaris per a la continuació de l'activitat professional o empresarial i que el seu valor raonable, calculat d'acord amb el que disposa l'article 94.2, sigui igual o inferior al crèdit que s'extingeix. Si és superior, la diferència s'ha d'integrar en el patrimoni del deutor. Si es tracta de béns afectes a garantia, és aplicable el que disposa l'article 155.4.

En cap cas la proposta no pot consistir en la liquidació global del patrimoni del deutor per a satisfacció dels seus deutes ni pot alterar l'ordre de prelació de crèdits legalment establert, llevat que els creditors postergats hi consentin expressament.

2. La proposta ha d'incloure un pla de pagaments amb detall dels recursos previstos per al seu compliment i un pla de viabilitat i ha de contenir una proposta de compliment regular de les noves obligacions, incloent-hi, si s'escau, la fixació d'una quantitat en concepte d'aliments per al deutor i la seva família, i d'un pla de continuació de l'activitat professional o empresarial que desenvolupi. També s'ha d'incloure una còpia de l'acord o sol·licitud d'ajornament dels crèdits de dret públic o, almenys, de les seves dates de pagament, si no s'han de satisfer en els seus terminis de venciment.

3. Dins dels deu dies naturals posteriors a l'enviament de la proposta d'acord per part del mediador concursal als creditors, aquests poden presentar propostes alternatives o propostes de modificació. Un cop transcorregut el termini esmentat, el mediador concursal ha de remetre als creditors el pla de pagaments i viabilitat final acceptat pel deutor.

4. El mediador concursal ha de sol·licitar immediatament la declaració de concurs de creditors si, abans que hagi transcorregut el termini que esmenta l'apartat 3 d'aquest article, decideixen no continuar amb les negociacions els creditors que representin almenys la majoria del passiu que es pugui veure afectada per l'acord i el deutor està en situació d'insolvència actual o imminent.»

Set. Es modifica l'article 238, que queda redactat en els termes següents:

«Article 238. *L'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Perquè l'acord extrajudicial de pagaments es consideri acceptat, són necessàries les majories següents, calculades sobre la totalitat del passiu que pugui resultar afectat per l'acord:

a) Si hi ha votat a favor el 60 per cent del passiu que es pugui veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors amb crèdits que no gaudeixin de garantia real o per la part dels crèdits que excedeixi el valor de la garantia real, queden sotmesos a les esperes, ja siguin de principal, d'interessos o de qualsevol altra quantitat deguda, amb un termini no superior a cinc anys, a quitaments no superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, o a la conversió de deute en préstecs participatius durant el mateix termini.

b) Si hi ha votat a favor el 75 per cent del passiu que es pugui veure afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors amb crèdits que no gaudeixin de garantia real o per la part dels crèdits que excedeixi el valor de la garantia real, queden sotmesos a les esperes amb un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu, a quitaments superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, i a les altres mesures que preveu l'article 236.

2. Si la proposta és acceptada pels creditors, l'acord s'ha d'elevat immediatament a escriptura pública, que tanca l'expedient que el notari hagi obert. Per als oberts pel registrador mercantil o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, s'ha de presentar davant el Registre Mercantil una còpia de l'escriptura perquè el registrador pugui tancar l'expedient. El notari, el registrador o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació ha de comunicar el tancament de l'expedient al jutjat que hagi de tramitar el concurs. Igualment ha de donar compte del fet per certificació o còpia remeses als registres públics de béns competents per a la cancel·lació de les anotacions practicades. Així mateix, ha de publicar l'existència de l'acord en el Registre Públic Concursal per mitjà d'un anunci que ha de contenir les dades que identifiquin el deutor, incloent-hi el número d'identificació fiscal, el registrador o notari competent o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació, el número d'expedient de nomenament del mediador, el nom del mediador concursal, incloent-hi el número d'identificació fiscal, i la indicació que l'expedient està a disposició dels creditors interessats en el Registre Mercantil, la notaria o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació corresponent per a la publicitat del seu contingut.

3. Si la proposta no és acceptada, i el deutor continua incurs en insolvència, el mediador concursal ha de sol·licitar immediatament al jutge competent la declaració de concurs, que el jutge ha d'acordar també de manera immediata. Si s'escau, ha d'instar també del jutge la conclusió del concurs per insuficiència de massa activa en els termes que preveu l'article 176 bis d'aquesta Llei.

4. Els acords extrajudicials de pagaments adoptats per les majories i amb els requisits que descriu aquest títol no poden ser objecte de rescissió concursal en un eventual concurs de creditors posterior.»

Vuit. S'introdueix un article 238 bis, amb la redacció següent:

«Article 238 bis. *Extensió subjectiva.*

1. El contingut de l'acord extrajudicial vincula el deutor i els creditors que descriu l'apartat 1 de l'article precedent.

2. Els creditors amb garantia real, per la part del seu crèdit que no excedeixi el valor de la garantia, únicament queden vinculats per l'acord si hi han votat a favor.

3. No obstant això, els creditors amb garantia real que no hagin acceptat l'acord, per la part dels seus crèdits que no excedeixin el valor de la garantia, queden vinculats a les mesures previstes a les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior, sempre que aquestes hagin estat acordades, amb l'abast que es convingui,

per les majories següents, calculades en funció de la proporció del valor de les garanties acceptants sobre el valor total de les garanties atorgades:

- a) Del 65 per cent, quan es tracti de les mesures que preveu l'apartat 1 a) de l'article anterior.
- b) Del 80 per cent, quan es tracti de les mesures que preveu l'apartat 1 b) de l'article anterior.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 239, que queden redactats en els termes següents:

«2. La impugnació no suspèn l'execució de l'acord i només es pot fonamentar en la falta de concurrència de les majories exigides per a l'adopció de l'acord tenint en compte, si s'escau, els creditors que, tot i haver-hi concórrer, no hagin estat convocats, en la superació dels límits que estableix l'article 236.1 o en la desproporció de les mesures acordades.»

«4. La sentència d'anul·lació de l'acord s'ha de publicar en el Registre Públic Concursal.»

Deu. Es modifica l'article 240, que queda redactat en els termes següents:

«Article 240. *Efectes de l'acord sobre els creditors.*

1. Cap creditor afectat per l'acord pot iniciar o continuar execucions contra el deutor per deutes anteriors a la comunicació de l'obertura de l'expedient. El deutor pot sol·licitar la cancel·lació dels corresponents embargaments del jutge que els hagi ordenat.

2. En virtut de l'acord extrajudicial, els crèdits queden ajornats, remesos o extingits de conformitat amb el que s'hagi pactat.

3. Els creditors que no hagin acceptat o que hagin mostrat la seva disconformitat amb l'acord extrajudicial de pagaments i en resultin afectats, mantenen els seus drets enfront dels obligats solidàriament amb el deutor i enfront dels seus fiadors o avaladors, els quals no poden invocar l'aprovació de l'acord extrajudicial en perjudici d'aquells.

4. Respecte dels creditors que hagin subscrit l'acord extrajudicial, el manteniment dels seus drets enfront dels altres obligats, fiadors o avaladors, depèn del que s'hagi acordat en la relació jurídica respectiva.»

Onze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 241, que queda redactat en els termes següents:

«2. Si l'acord extrajudicial de pagaments és complert íntegrament, el mediador concursal ho ha de fer constar en una acta notarial que s'ha de publicar en el Registre Públic Concursal.»

Dotze. Es modifica l'article 242, que queda redactat en els termes següents:

«Article 242. *Especialitats del concurs consecutiu.*

1. Té la consideració de concurs consecutiu el que es declari a sol·licitud del mediador concursal, del deutor o dels creditors per la impossibilitat d'arribar a un acord extrajudicial de pagaments o pel seu incompliment.

Igualment té la consideració de concurs consecutiu el que sigui conseqüència de l'anul·lació de l'acord extrajudicial assolit.

2. El concurs consecutiu es regeix pel que es disposa per al procediment abreujat amb les especialitats següents:

1a Si la sol·licitud de concurs la formula el deutor o el mediador concursal, s'ha d'acompanyar d'una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació que es regeixen, respectivament, pel que disposen els capítols I i II del títol V.

La sol·licitud formulada pel mediador concursal s'ha d'acompanyar, a més, dels documents següents:

a) L'informe a què es refereix l'article 75, al qual s'ha de donar la publicitat que preveu l'article 95, una vegada transcorregut el termini de comunicació de crèdits i amb la incorporació prèvia de les correccions que siguin necessàries.

b) Així mateix, en cas de concurs d'una persona natural, s'ha de pronunciar sobre la concurrència dels requisits establerts legalment per al benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que preveu l'article 178 bis o, si escau, sobre l'obertura de la secció de qualificació.

Si el càrrec d'administrador concursal recau en una persona diferent del mediador concursal o la sol·licitud de concurs l'ha presentat el deutor o un creditor, l'informe de l'article 75 s'ha de presentar en els deu dies següents al transcurs del termini de comunicació de crèdits.

Si el concurs s'ha iniciat a sol·licitud dels creditors, el deutor pot presentar una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació dins dels quinze dies següents a la declaració de concurs.

2a Llevat que hi hagi una causa justa, el jutge ha de designar un administrador del concurs al mediador concursal en la interlocutòria de declaració de concurs, el qual no pot percebre per aquest concepte més retribució que la que li hagi estat fixada en l'expedient de mediació extrajudicial. En el concurs consecutiu deixa de regir el principi de confidencialitat per al mediador concursal que continuï amb les funcions d'administrador concursal.

El nomenament d'administrador, tant si s'ha designat el mediador concursal com si no, l'ha d'efectuar el jutge en la interlocutòria de declaració de concurs.

3a També tenen la consideració de crèdits contra la massa les despeses de l'expedient extrajudicial i els altres crèdits que, de conformitat amb l'article 84, tinguin aquesta consideració i s'hagin generat durant la tramitació de l'expedient extrajudicial, que no hagin estat satisfets.

4a El termini de dos anys per a la determinació dels actes rescindibles es compta des de la data de la sol·licitud del deutor al registrador mercantil, notari o cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.

5a No necessiten sol·licitar reconeixement els titulars de crèdits que hagin signat l'acord extrajudicial.

6a Els creditors poden impugnar en el termini que estableix l'article 96 l'informe de l'administració concursal, i la impugnació s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix l'article 191.4.

7a Si s'ha admès a tràmit la proposta anticipada de conveni, s'ha de seguir la tramitació que preveu l'article 191 bis.

8a Si el deutor o el mediador han sol·licitat la liquidació, i en els casos d'inadmissió a tràmit, manca de presentació, manca d'aprovació o incompliment de la proposta anticipada de conveni, s'obre necessàriament i simultàniament la fase de liquidació, que es regeix pel que disposa el títol V. Si no ho ha fet el deutor, l'administrador concursal ha de presentar un pla de liquidació en el termini improrrogable de deu dies des de l'obertura de la fase de liquidació.

El concursat i els creditors, dins del termini d'al·legacions al pla de liquidació, també poden formular observacions sobre la concurrència dels requisits exigits per acordar el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet del concursat persona natural. Els creditors també poden sol·licitar, mitjançant un escrit raonat, l'obertura de la secció de qualificació.

9a En el cas de deutor persona natural, si el concurs es qualifica com a fortuït, en la interlocutòria de conclusió de concurs el jutge ha de declarar l'exoneració del passiu insatisfet en la liquidació, sempre que es compleixin els requisits i amb els efectes de l'article 178 bis.»

Tretze. S'afegeix un article 242 bis, amb la redacció següent:

«Article 242 bis. *Especialitats de l'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresaris.*

1. L'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresaris es regeix pel que disposa aquest títol, amb les especialitats següents:

1r La sol·licitud s'ha de presentar davant el notari del domicili del deutor.

2n El notari, una vegada constatada la suficiència de la documentació aportada i la procedència de la negociació de l'acord extrajudicial de pagaments, ha de comunicar, d'ofici, l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs.

3r El notari ha d'impulsar les negociacions entre el deutor i els seus creditors, llevat que designi, si ho considera convenient i pot designar, si s'escau, un mediador concursal. El nomenament del mediador concursal s'ha d'efectuar en els cinc dies següents a la recepció per part del notari de la sol·licitud del deutor, i el mediador ha d'acceptar el càrrec en un termini de cinc dies.

4t Les actuacions notariales o registrals que descriu l'article 233 no meriten cap retribució aranzelària.

5è El termini per comprovar l'existència i la quantia dels crèdits i fer la convocatòria de la reunió entre deutor i creditors és de quinze dies des de la notificació al notari de la sol·licitud o de deu dies des de l'acceptació del càrrec per part del mediador, si s'ha designat un mediador. La reunió s'ha de celebrar en un termini de trenta dies des de la seva convocatòria.

6è La proposta d'acord s'ha de remetre amb una antelació mínima de quinze dies naturals a la data prevista per celebrar la reunió, i els creditors poden remetre propostes alternatives o de modificació dins dels deu dies naturals posteriors a la recepció de la proposta d'acord.

7è La proposta d'acord únicament pot contenir les mesures previstes a les lletres a), b) i c) de l'article 236.1.

8è El termini de suspensió de les execucions que preveu l'article 235 és de dos mesos des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat, llevat que, amb anterioritat, s'hagi adoptat o rebutjat l'acord extrajudicial de pagaments o hagi tingut lloc la declaració de concurs.

9è Si al final del termini de dos mesos el notari o, si s'escau, el mediador considera que no és possible arribar a un acord, ha d'instar el concurs del deutor en els deu dies següents, i ha de remetre al jutge un informe raonat amb les seves conclusions.

10è El concurs consecutiu s'ha d'obrir directament en la fase de liquidació.

2. S'ha de determinar per reglament el règim de responsabilitat dels notaris que intervinguin en els acords extrajudicials de pagaments de les persones naturals no empresaris. La seva retribució és la que es preveu per als mediadors concursals.»

Tercer. *Altres modificacions.*

U. Es modifica l'apartat 5è de l'article 92, que queda redactat en els termes següents:

«5è Els crèdits de què sigui titular alguna de les persones especialment relacionades amb el deutor a què es refereix l'article següent, llevat dels compresos a l'article 91.1r quan el deutor sigui una persona natural i els crèdits diferents dels

préstecs o actes amb una finalitat anàloga dels quals siguin titulars els socis a què es refereix l'article 93.2.1r i 3r que reuneixin les condicions de participació en el capital que s'hi indiquen.

S'exceptuen d'aquesta regla els crèdits per aliments nascuts i vençuts abans de la declaració de concurs, que tenen la consideració de crèdit ordinari.»

Dos. Es modifica l'apartat 2n de l'article 93.2, que queda redactat en els termes següents:

«2n Els administradors, de dret o de fet, els liquidadors del concursat persona jurídica i els apoderats amb poders generals de l'empresa, així com els que ho hagin estat dins els dos anys anteriors a la declaració de concurs.

Els creditors que hagin capitalitzat directament o indirectament tot o una part dels seus crèdits en compliment d'un acord de refinançament adoptat de conformitat amb l'article 71 bis o la disposició addicional quarta, d'un acord extrajudicial de pagaments o d'un conveni concursal, i encara que hagin assumit càrrecs en l'administració del deutor per raó de la capitalització, no tenen la consideració de persones especialment relacionades amb el concursat als efectes de la qualificació dels crèdits que tinguin contra el deutor com a conseqüència del refinançament que li hagin atorgat en virtut de l'acord o el conveni esmentat. Tampoc tenen la consideració d'administradors de fet els creditors que hagin subscrit un acord de refinançament, conveni concursal o acord extrajudicial de pagaments per les obligacions que assumeixi el deutor en relació amb el pla de viabilitat, llevat que es provi l'existència d'alguna circumstància que pugui justificar aquesta condició.»

Tres. Es modifica l'apartat 5 de l'article 94, que queda redactat en els termes següents:

«5. Als efectes de l'article 90.3, s'ha d'expressar el valor de les garanties constituïdes en assegurement dels crèdits que gaudeixin de privilegi especial. Per determinar-lo s'han de deduir, dels nou dècims del valor raonable del bé o dret sobre el qual estigui constituïda la garantia, els deutes pendents que gaudeixin de garantia preferent sobre el mateix bé, sense que en cap cas el valor de la garantia pugui ser inferior a zero, ni superior al valor del crèdit privilegiat ni al valor de la responsabilitat màxima hipotecària o pignorativa que s'hagi pactat.

A aquests efectes exclusius s'entén per valor raonable:

a) En cas de valors mobiliaris que cotitzin en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat o d'instruments del mercat monetari, el preu mitjà ponderat al qual s'hagin negociat en un o diversos mercats regulats en l'últim trimestre anterior a la data de declaració de concurs, de conformitat amb la certificació emesa per la societat rectora del mercat secundari oficial o del mercat regulat de què es tracti.

b) En cas de béns immobles, el resultat de l'informe emès per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre especial del Banc d'Espanya.

c) En cas de béns o drets diferents dels que assenyalen les lletres anteriors, el resultat d'un informe emès per un expert independent de conformitat amb els principis i les normes de valoració generalment reconeguts per a aquests béns.

Els informes que preveuen les lletres b) i c) no són necessaris quan el valor esmentat ha estat determinat, per a béns immobles per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre especial del Banc d'Espanya dins dels dotze mesos anteriors a la data de declaració de concurs o, per a béns diferents dels immobles, per un expert independent, dins els sis mesos anteriors a la data de declaració de concurs. Tampoc són necessaris quan es tracti d'efectiu, comptes corrents, diner electrònic o imposicions a termini fix.

Els béns o drets sobre els quals estiguin constituïdes les garanties, que estiguin denominats en una moneda diferent a l'euro, s'han de convertir a l'euro aplicant el tipus de canvi de la data de la valoració, entès com el tipus de canvi mitjà de comptat.

Si concorren noves circumstàncies que puguin modificar significativament el valor raonable dels béns, s'ha d'aportar un nou informe d'una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre especial del Banc d'Espanya o d'un expert independent, segons que correspongui.

L'informe previst a la lletra b), quan es refereixi a habitatges acabats, es pot substituir per una valoració actualitzada sempre que, entre la data de l'última valoració disponible i la data de la valoració actualitzada, no hagin transcorregut més de sis anys. La valoració actualitzada s'obté com a resultat d'aplicar a l'últim valor de taxació disponible efectuada per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre especial del Banc d'Espanya, la variació acumulada observada en el valor raonable dels immobles situats a la mateixa zona i amb característiques similars des de l'emissió de l'última taxació a la data de valoració.

En el supòsit que no es disposi d'informació sobre la variació en el valor raonable proporcionat per una societat de taxació o si no es considera representativa, es pot actualitzar l'últim valor disponible amb la variació acumulada del preu de l'habitatge establert per l'Institut Nacional d'Estadística per a la comunitat autònoma en què se situï l'immoble, diferenciant entre si és habitatge nou o de segona mà, i sempre que entre la data de l'última valoració disponible i la data de la valoració actualitzada no hagin transcorregut més de tres anys.

El cost dels informes o valoracions s'ha de liquidar amb càrrec a la massa i s'ha de deduir de la retribució de l'administració concursal llevat que el creditor afectat sol·liciti un informe de valoració contradictori, que s'ha d'emetre a càrrec seu. També s'ha d'emetre a càrrec seu l'informe quan el creditor afectat invoqui la concurrència de circumstàncies que facin necessària una nova valoració.

En cas que la garantia a favor d'un mateix creditor recaigui sobre diversos béns, s'ha de sumar el resultat d'aplicar sobre cadascun dels béns la regla que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat, sense que el valor conjunt de les garanties tampoc pugui excedir el valor del crèdit del creditor corresponent.

En cas de garantia constituïda en proindivís a favor de dos o més creditors, el valor de la garantia corresponent a cada creditor és el resultat d'aplicar al valor total del privilegi especial la proporció que en aquest correspongui a cadascun d'ells, segons les normes i els acords que regeixin el proindivís.»

Article 2. *Modificació del Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos.*

Es modifica en els termes següents el Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos:

U. L'article 3.1 queda redactat de la manera següent:

«1. S'han de considerar situats al llindar d'exclusió els deutors d'un crèdit o préstec garantit amb hipoteca sobre la seva residència habitual, quan hi concorrin totes les circumstàncies següents:

a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no superi el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. A aquests efectes s'entén per unitat familiar la composta pel deutor, el seu cònjuge no separat legalment o parella de fet inscrita i els fills, independentment de la seva edat, que resideixin a l'habitatge, inclosos els vinculats per una relació de tutela, guarda o acolliment familiar.

El límit que preveu el paràgraf anterior és de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en cas que algun dels

membres de la unitat familiar tingui declarada una discapacitat superior al 33 per cent, una situació de dependència o malaltia que l'incapaciti acreditadament de manera permanent per fer una activitat laboral, o de cinc vegades l'indicador esmentat, en cas que un deutor hipotecari sigui una persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental, o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapaciti acreditadament, la persona o el seu cuidador, per fer una activitat laboral.

b) Que, en els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar hagi patit una alteració significativa de les seves circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a l'habitatge, o hagin sobrevingut en aquest període circumstàncies familiars de vulnerabilitat especial.

A aquests efectes s'entén que s'ha produït una alteració significativa de les circumstàncies econòmiques quan l'esforç que representi la càrrega hipotecària sobre la renda familiar s'hagi multiplicat per almenys 1,5; llevat que l'entitat acreditada que la càrrega hipotecària en el moment de la concessió del préstec era igual o superior a la càrrega hipotecària en el moment de la sol·licitud de l'aplicació del Codi de bones pràctiques.

Així mateix, s'entén que es troben en una circumstància familiar de vulnerabilitat especial:

1r La família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.

2n La unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.

3r La unitat familiar de la qual formi part un menor de tres anys.

4t La unitat familiar en què algun dels seus membres tingui declarada una discapacitat superior al 33 per cent, una situació de dependència o malaltia que l'incapaciti de manera permanent, de manera acreditada, per fer una activitat laboral.

5è El deutor major de 60 anys, encara que no reuneixi els requisits per ser considerat unitat familiar segons el que preveu la lletra a) d'aquest número.

c) Que la quota hipotecària sigui superior al 50 per cent dels ingressos nets que percebi el conjunt dels membres de la unitat familiar. Aquest percentatge és del 40 per cent quan algun dels membres esmentats sigui una persona en la qual concorren les circumstàncies que preveu el segon paràgraf de l'apartat a).

Als efectes de les lletres a) i b) anteriors, es considera que presenten una discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent els pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconeguda una pensió d'incapacitat permanent en el grau de total, absoluta o gran invalidesa, i als pensionistes de classes passives que tinguin reconeguda una pensió de jubilació o de retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat.»

Dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 5 queden redactats de la manera següent:

«2. L'aplicació del Codi de bones pràctiques s'estén a les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedeixi en un 20% el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble pel preu mitjà per metre quadrat per a habitatge lliure que totalitzi l'índex de preus de l'habitatge elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què estigui radicada el bé esmentat, amb un límit absolut de 300.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 han de prendre com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

No obstant això, només es poden acollir a les mesures que preveu l'apartat 3 del Codi les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits concedits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedeixi el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble pel preu mitjà per metre quadrat per a habitatge

lliure que totalitzi l'índex de preus de l'habitatge elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què estigui radicada el bé esmentat, amb un límit absolut de 250.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 prenen com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

3. Les entitats han de comunicar la seva adhesió a la Secretaria General del Tresor i Política Financera.»

Tres. S'introdueix un nou apartat iv a la lletra b) del punt 1 de l'annex, amb la redacció següent:

«iv. En tot cas, s'inapliquen amb caràcter indefinit les clàusules limitadores de la baixada del tipus d'interès previstes als contractes de préstec hipotecari.»

Article 3. *Modificació de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.*

Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 1 de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, queden redactats de la manera següent:

«1. Fins que no hagin transcorregut quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no és procedent el llançament quan en un procés judicial o extrajudicial d'execució hipotecària s'hagi adjudicat al creditor, o a una persona que actuï pel seu compte, la residència habitual de persones que es trobin en els supòsits d'especial vulnerabilitat i en les circumstàncies econòmiques que preveu aquest article.

2. Els supòsits d'especial vulnerabilitat a què es refereix l'apartat anterior són:

- a) Família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.
- b) Unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.
- c) Unitat familiar de la qual formi part un menor de tres anys.
- d) Unitat familiar en la qual algun dels seus membres tingui declarada una discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapaciti acreditadament de manera permanent per dur a terme una activitat laboral.
- e) Unitat familiar en què el deutor hipotecari estigui en situació d'atur i hagi exhaurit les prestacions per desocupació.
- f) Unitat familiar amb la qual convisquin, en el mateix habitatge, una o més persones que estiguin unides amb el titular de la hipoteca o el seu cònjuge per un vincle de parentiu fins al tercer grau de consanguinitat o afinitat, i que es trobin en situació personal de discapacitat, dependència, malaltia greu que els incapaciti acreditadament de manera temporal o permanent per exercir una activitat laboral.
- g) Unitat familiar en què hi hagi un víctima de violència de gènere, d'acord amb el que estableix la legislació vigent, en cas que l'habitatge objecte de llançament constitueixi el seu domicili habitual.
- h) El deutor tingui més de 60 anys.

3. Perquè sigui aplicable el que preveu l'apartat 1 han de concórrer, a més dels supòsits d'especial vulnerabilitat que preveu l'apartat anterior, les circumstàncies econòmiques següents:

- a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no superi el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. Aquest límit és de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en els supòsits que preveuen les lletres d) i f) de l'apartat anterior, i de cinc vegades aquest indicador en cas que l'executat sigui una persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental o amb

discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o una persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapaciti acreditadament la persona o el seu cuidador per dur a terme una activitat laboral.

b) Que, durant els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar hagi tingut una alteració significativa de les seves circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a l'habitatge.

c) Que la quota hipotecària resulti superior al 50 per cent dels ingressos nets que percebi el conjunt dels membres de la unitat familiar.

d) Que es tracti d'un crèdit o un préstec garantit amb hipoteca que recaigui sobre l'únic habitatge en propietat del deutor i concedit per a l'adquisició de l'habitatge.»

TÍTOL II

Altres mesures d'ordre social

CAPÍTOL I

Mesures en l'àmbit tributari i de les administracions públiques

Article 4. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2015 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 81 bis, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els contribuents que exerceixin una activitat per compte propi o aliè per la qual estiguin donats d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat poden minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions següents:

a) Per cada descendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per descendents que preveu l'article 58 d'aquesta Llei, fins a 1.200 euros anuals.

b) Per cada ascendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per ascendents que preveu l'article 59 d'aquesta Llei, fins a 1.200 euros anuals.

c) Per ser un ascendent, o un germà orfe de pare i mare, que formi part d'una família nombrosa d'acord amb la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, o per ser un ascendent separat legalment, o sense vincle matrimonial, amb dos fills sense dret a percebre anualitats per aliments i pels quals tingui dret a la totalitat del mínim que preveu l'article 58 d'aquesta Llei, fins a 1.200 euros anuals.

En cas de famílies nombroses de categoria especial, aquesta deducció s'incrementa en un 100 per cent. Aquest increment no es té en compte als efectes del límit a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

Així mateix, poden minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions previstes anteriorment els contribuents que percebin prestacions contributives i assistencials del sistema de protecció de la desocupació, pensions abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social o pel règim de classes

passives de l'Estat, així com els contribuents que percebin prestacions anàlogues a les anteriors reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, sempre que es tracti de prestacions per situacions idèntiques a les previstes per a la pensió corresponent de la Seguretat Social.

Quan dos o més contribuents tinguin dret a l'aplicació d'alguna de les anteriors deduccions respecte d'un mateix descendent, ascendent o família nombrosa, el seu import es prorrateja entre ells per parts iguals, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article.

2. Les deduccions es calculen de manera proporcional al nombre de mesos en què es compleixin simultàniament els requisits que preveu l'apartat 1 anterior, i tenen com a límit per a cadascuna de les deduccions, en el cas dels contribuents a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1 anterior, les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i mutualitats meritades en cada període impositiu. No obstant això, si té dret a la deducció que preveuen les lletres a) o b) de l'apartat anterior respecte de diversos ascendents o descendents amb discapacitat, aquest límit s'aplica de manera independent respecte de cadascun d'ells.

Als efectes del càlcul d'aquest límit es computen les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense prendre en consideració les bonificacions que puguin escaure.»

Dos. S'afegeix una nova disposició addicional quaranta-dosena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-dosena. *Procediment perquè els contribuents que perceben determinades prestacions apliquin les deduccions que preveu l'article 81 bis i se'ls abonin de manera anticipada.*

1. Els contribuents que percebin les prestacions a què es refereix el sisè paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'aquesta Llei poden practicar les deduccions que regula l'apartat esmentat i percebre-les de manera anticipada en els termes que preveu l'article 60 bis del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb les especialitats següents:

a) Als efectes del còmput del nombre de mesos per al càlcul de l'import de la deducció, el requisit de percebre les prestacions esmentades s'entén complert quan aquestes prestacions es percebin en qualsevol dia del mes, i no és aplicable el requisit d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat.

b) Els contribuents amb dret a l'aplicació d'aquestes deduccions poden sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària el seu abonament de manera anticipada per cadascun dels mesos en què es percebin aquestes prestacions.

c) No és aplicable el límit previst a l'apartat 1 de l'article 60 bis del Reglament de l'impost ni, en cas que s'hagi cedit a favor seu el dret a la deducció, el que disposa la lletra c) de l'apartat 5 de l'article 60 bis del Reglament de l'impost.

2. El Servei Públic d'Ocupació Estatal, la Seguretat Social, i les mutualitats de previsió social alternatives a les de la Seguretat Social i qualsevol altre organisme que abonin les prestacions i pensions a què es refereix el sisè paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'aquesta Llei, estan obligats a subministrar per via electrònica a l'Agència Estatal d'Administració Tributària durant els deu primers dies de cada mes les dades de les persones a les quals hagin satisfet les prestacions o pensions esmentades durant el mes anterior.

El format i el contingut de la informació són els que, en cada moment, constin a la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a Internet.

3. El que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional, així com el termini, contingut i format de la declaració informativa a què es refereix l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional, es pot modificar per reglament.»

Tres. S'afegeix una nova disposició addicional quaranta-tresena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-tresena. *Exempció de rendes obtingudes pel deutor en procediments concursals.*

Estan exemptes d'aquest impost les rendes obtingudes pels deutors que es posin de manifest com a conseqüència de quitaments i dacions en pagament de deutes, establertes en un conveni aprovat judicialment de conformitat amb el procediment que fixa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en un acord de refinançament judicialment homologat a què es refereix l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de la Llei esmentada, en un acord extrajudicial de pagaments a què es refereix el títol X o com a conseqüència d'exoneracions del passiu insatisfet a què es refereix l'article 178 bis de la mateixa Llei, sempre que els deutes no derivin de l'exercici d'activitats econòmiques.»

Article 5. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.*

La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«1. Les meses a què es refereixen els articles 34, 36.3 i disposició addicional tretzena d'aquest Estatut queden vàlidament constituïdes quan, a més de la representació de l'Administració corresponent, i sense perjudici del dret de totes les organitzacions sindicals legitimades a participar-hi en proporció a la seva representativitat, aquestes organitzacions sindicals representin, com a mínim, la majoria absoluta dels membres dels òrgans unitaris de representació en l'àmbit de què es tracti.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional tretzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional tretzena. *Meses de negociació en àmbits específics.*

1. Per negociar les condicions de treball del personal funcionari o estatutari dels seus àmbits respectius, s'han de constituir les meses de negociació següents:

a) Del personal docent no universitari, per a les qüestions que hagin de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

b) Del personal de l'Administració de justícia, per a les qüestions que hagin de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Justícia.

c) Del personal estatutari dels serveis de salut, per a les qüestions que hagin de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i que ha d'assumir les competències i funcions que preveu l'article 11.4 de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut. Aquesta mesa es denomina «Àmbit de negociació».

2. A més de la representació de l'Administració General de l'Estat, constitueixen aquestes meses de negociació les organitzacions sindicals a les quals es refereix el paràgraf segon de l'article 33.1 d'aquest Estatut, la representació

de les quals s'ha de distribuir en funció dels resultats obtinguts a les eleccions als òrgans de representació propis del personal en l'àmbit específic de la negociació que en cada cas correspongui, considerats en l'àmbit estatal.»

Article 6. *Modificació del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

L'article 12 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat i en l'Administració de justícia.*

1. En compliment del que disposa l'article 39.4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat s'ha d'elegir una junta personal en cadascuna de les unitats electorals següents:

a) Una per cada un dels departaments ministerials que s'hi inclouen, els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els serveis provincials de Madrid.

b) Una per cada agència, ens públic o organisme no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els serveis que tingui a la província de Madrid.

c) Una en cada província, exclosa la de Madrid, i a les ciutats de Ceuta i de Melilla, a la delegació o subdelegació de Govern, en la qual s'inclouen els organismes autònoms, agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, les entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i les unitats administratives i serveis provincials de tots els departaments ministerials en una mateixa província, inclosos els funcionaris civils que prestin serveis en l'Administració militar.

d) Una per cada ens o organisme públic, no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els serveis que tingui en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

e) Una per als funcionaris destinats a les missions diplomàtiques en cada país, representacions permanents, oficines consulars i institucions i serveis de l'Administració de l'Estat a l'estranger.

f) Una en cada província i a les ciutats de Ceuta i de Melilla per al personal estatutari dels serveis públics de salut.

g) Una per al personal docent dels centres públics no universitaris, a cadascuna de les ciutats de Ceuta i de Melilla.

2. Les unitats electorals a què es refereix l'apartat anterior, a excepció de les referides a la lletra d), que no arribin al mínim de 50 funcionaris, aquests han d'exercir la seva representació en la Junta de Personal del Departament al qual estigui adscrit l'organisme o la unitat administrativa de què es tracti.

Les unitats electorals provincials que preveu la lletra d) que no arribin al mínim de 50 funcionaris, aquests han d'exercir la seva representació a la Junta de Personal de Madrid de l'organisme o ens públic que correspongui.

3. En l'Administració de justícia, s'ha d'elegir una junta de personal a cada província, i a les ciutats de Ceuta i de Melilla, per a tot el personal funcionari al seu servei. A més de les anteriors, a Madrid s'ha d'elegir una altra junta de personal per al personal adscrit als òrgans centrals de l'Administració de justícia.

4. En les eleccions a representants del personal laboral en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i de l'Administració de justícia, no transferida, constitueix un únic centre de treball:

a) La totalitat de les unitats o establiments de cada departament ministerial, inclosos els corresponents als seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els seus serveis provincials a Madrid.

b) La totalitat de les unitats o establiments a la província de Madrid de cada una de les agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, organismes o ens públics no inclosos en la lletra anterior i els dependents de l'Administració de justícia.

c) La totalitat de les unitats o establiments al servei de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores, serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006 que radiquin en una mateixa província, exclosa la de Madrid, o a la ciutats de Ceuta i de Melilla. S'inclouen en aquest apartat les unitats i els establiments dependents de l'Administració de justícia.

d) Constitueix, igualment, un únic centre de treball la totalitat dels establiments de cada ens o organisme públic no inclòs en els apartats anteriors, radicats en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

5. El que disposa aquest article produeix efectes en produir-se el venciment dels mandats electorals actualment en vigor.

6. En tot cas les noves unitats electorals entren en vigor a partir de l'1 de març de 2015, data en què tots els mandats en vigor o prorrogats s'extingeixen com a conseqüència de l'elecció dels nous òrgans de representació, elecció que s'ha de produir en el termini de 10 mesos des de la data indicada.»

Article 7. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2015, es modifica l'apartat 3 de l'article 124 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, que queda redactada de la manera següent:

«3. Els contribuents a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 9 d'aquesta Llei estan obligats a declarar la totalitat de les seves rendes, exemptes i no exemptes.

No obstant això, els contribuents a què es refereix l'apartat 3 de l'article 9 d'aquesta Llei no tenen l'obligació de presentar declaració quan compleixin els requisits següents:

- a) Que els seus ingressos totals no superin els 50.000 euros anuals.
- b) Que els ingressos corresponents a rendes no exemptes no superin els 2.000 euros anuals.
- c) Que totes les rendes no exemptes que obtinguin estiguin sotmeses a retenció.»

CAPÍTOL II

Mesures relatives al foment de l'ocupació indefinida, l'ocupació autònoma i la protecció social agrària.

Article 8. *Mínim exempt de cotització a la Seguretat Social per afavorir la creació d'ocupació indefinida.*

1. En els supòsits de contractació indefinida en qualsevol de les seves modalitats, sempre que es compleixin les condicions i els requisits que estableix aquest article,

l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes es determina d'acord amb les regles següents:

a) Si la contractació és a temps complet, els primers 500 euros de la base de cotització per contingències comunes corresponent a cada mes queden exempts de l'aplicació del tipus de cotització en la part corresponent a l'empresa. A la resta de l'import de la base esmentada li és aplicable el tipus de cotització vigent en cada moment.

b) Si la contractació és a temps parcial, quan la jornada de treball sigui, almenys, equivalent a un 50 per 100 de la jornada d'un treballador a temps complet comparable, la quantia que assenyala la lletra a) es redueix de manera proporcional al percentatge de reducció de jornada de cada contracte.

2. El benefici en la cotització previst en aquest article consisteix en una bonificació quan la contractació indefinida es produeixi amb treballadors inscrits en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil que compleixin els requisits que estableix l'article 105 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i en una reducció per a la resta de treballadors contractats.

3. El benefici en la cotització s'aplica durant un període de 24 mesos, computats a partir de la data d'efectes del contracte, que s'ha de formalitzar per escrit, i respecte dels subscriptes entre la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i el 31 d'agost de 2016.

Un cop finalitzat el període de 24 mesos, i durant els 12 mesos següents, les empreses que en el moment de subscriure el contracte al qual s'apliqui aquest benefici en la cotització tinguin menys de deu treballadors tenen dret a mantenir la bonificació o reducció, si bé durant aquest nou període estan exempts de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia proporcionalment reduïda que correspongui en els supòsits de contractació a temps parcial.

Quan les dates de l'alta i de la baixa del treballador en el règim de Seguretat Social que correspongui no coincideixin amb el primer o l'últim dia del mes natural, l'import al qual s'apliqui el benefici a què es refereix aquest article ha de ser proporcional al nombre de dies en alta durant el mes.

4. Per beneficiar-se del que preveu aquest article, les empreses han de complir els requisits següents:

a) Estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social, tant en la data d'efectes de l'alta dels treballadors com durant l'aplicació del benefici corresponent. Si durant el període de bonificació o reducció hi ha un incompliment, total o parcial, de les obligacions esmentades en el termini reglamentari, es produeix la pèrdua automàtica del benefici respecte de les quotes corresponents a períodes no ingressats en el termini esmentat, i aquests períodes es tenen en compte com a consumits als efectes del còmput del temps màxim de bonificació o reducció.

b) No haver extingit contractes de treball, bé per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagin estat declarats judicialment improcedents, bé per acomiadaments col·lectius que hagin estat declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la subscripció dels contractes que donen dret al benefici que preveu aquest article. L'exclusió del dret a la bonificació o reducció derivada de l'incompliment d'aquest requisit afecta un nombre de contractes equivalent al de les extincions produïdes.

c) Formalitzar contractes indefinits que suposin un increment tant del nivell d'ocupació indefinit com del nivell d'ocupació total de l'empresa. Per calcular aquest increment, es pren com a referència la mitjana diària de treballadors que hagin prestat serveis a l'empresa en els trenta dies anteriors a la formalització del contracte.

d) Mantenir durant un període de 36 mesos, a comptar de la data d'efectes del contracte indefinit amb aplicació de la bonificació o reducció, tant el nivell d'ocupació indefinida com el nivell d'ocupació total assolit, almenys, amb la contractació esmentada.

S'ha d'examinar el manteniment del nivell d'ocupació indefinida i del nivell d'ocupació total cada dotze mesos. Amb aquesta finalitat, s'ha d'utilitzar la mitjana de treballadors indefinits i la mitjana de treballadors totals del mes en què escaigui examinar el compliment d'aquest requisit.

Als efectes d'examinar el nivell d'ocupació i el seu manteniment en l'empresa, no s'han de tenir en compte les extincions de contractes de treball per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que no hagin estat declarats improcedents, els acomiadaments col·lectius que no hagin estat declarats no ajustats a dret, així com les extincions causades per dimissió, mort o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

e) No haver estat excloses de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per la comissió de la infracció greu de l'article 22.2 o les infraccions molt greus dels articles 16 i 23 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, de conformitat amb el que preveu l'article 46 de la Llei esmentada.

5. El benefici en la cotització previst en aquest article no s'aplica en els supòsits següents:

a) Relacions laborals de caràcter especial que preveu l'article 2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, o altres disposicions legals.

b) Contractacions que afectin el cònjuge, ascendents, descendents i altres parents per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau, inclusivament, de l'empresari o dels qui tinguin el control empresarial, ocupin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les entitats o de les empreses que revesteixin la forma jurídica de societat, així com les que es produeixin amb aquests últims.

S'exceptua del que disposa el paràgraf anterior la contractació dels fills que reuneixin les condicions que preveu la disposició adicional desena de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.

c) Contractació de treballadors l'activitat dels quals en determini la inclusió en qualsevol dels sistemes especials que estableix el règim general de la Seguretat Social.

d) Contractació d'empleats que excepcionalment pugui tenir lloc en els termes establerts als articles 20 i 21, així com a les disposicions addicionals quinzena a dissetena de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2015, i en preceptes equivalents de lleis de pressupostos generals de l'Estat posteriors.

e) Contractació de treballadors que hagin estat contractats en altres empreses del grup d'empreses del qual formin part i els contractes dels quals s'hagin extingit per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagin estat uns o altres declarats judicialment com a improcedents, o per acomiadaments col·lectius que hagin estat declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la subscripció dels contractes que donen dret a la reducció.

f) Contractació de treballadors que en els sis mesos anteriors a la data del contracte hagin prestat serveis en la mateixa empresa o entitat mitjançant un contracte indefinit.

El benefici tampoc és aplicable a la cotització per hores complementàries que facin els treballadors a temps parcial amb contractes que hi donin dret.

6. L'aplicació de la bonificació o reducció a què es refereix aquest article no afecta la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques a què puguin causar dret els treballadors afectats, que s'ha de calcular aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els correspongui.

7. L'aplicació del benefici previst en aquest article és incompatible amb la de qualsevol altre benefici en la cotització a la Seguretat Social pel mateix contracte, independentment dels conceptes que puguin estar afectats per aquests beneficis, amb les excepcions següents:

a) En cas que el contracte indefinit es formalitzi amb persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, és compatible amb la bonificació que estableix

l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

b) En cas que el contracte indefinit es formalitzi amb persones beneficiàries del Programa d'activació per a l'ocupació, és compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que percebin, en els termes que preveu l'article 8 del Reial decret llei 16/2014, de 19 de desembre, pel qual es regula el Programa d'activació per a l'ocupació.

8. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable en el supòsit de persones que s'incorporin com a socis treballadors o de treball de les cooperatives, sempre que aquestes hagin optat per un règim de Seguretat Social propi de treballadors per compte d'altri, així com als que s'incorporin com a socis treballadors de les societats laborals.

9. L'aplicació d'aquest benefici en la cotització ha de ser objecte de control i revisió per part del Servei Públic d'Ocupació Estatal, la Tresoreria General de la Seguretat Social i la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes respectivament.

10. En els supòsits d'aplicació indeguda del benefici respectiu, per haver incomplert les condicions que estableix aquest article, és procedent el reintegrament de les quantitats que s'han deixat d'ingressar amb el recàrrec i l'interès de demora corresponents, d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social.

En cas d'incompliment del requisit previst a l'apartat 4.d), queda sense efecte la bonificació o reducció i s'ha de procedir al reintegrament de la diferència entre els imports corresponents a les aportacions empresarials a la cotització per contingències comunes que hagin escaigut en cas de no aplicar-se aquella i les aportacions ja efectuades, en els termes següents:

1r Si l'incompliment de l'exigència del manteniment del nivell d'ocupació es produeix des de la data d'inici de l'aplicació del benefici respectiu fins al mes 12, correspon reintegrar el 100 per 100 de la diferència esmentada.

2n Si l'incompliment es produeix des del mes 13 i fins al mes 24, correspon reintegrar la diferència esmentada pels mesos que hagin transcorregut des del mes 13.

3r Si l'incompliment es produeix des del mes 25 i fins al mes 36, correspon reintegrar la diferència esmentada pels mesos que hagin transcorregut des del mes 25.

En els supòsits de reintegrament per incompliment del requisit previst a l'apartat 4.d), que s'han de portar a terme d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social, no és procedent exigir cap recàrrec ni interès de demora.

L'obligació de reintegrament que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici del que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.

11. La bonificació s'ha de finançar amb càrrec a la partida pressupostària corresponent del Servei Públic d'Ocupació Estatal, i ha de ser objecte de cofinançament amb càrrec al Fons Social Europeu quan compleixi els requisits establerts, i la reducció s'ha de finançar pel pressupost d'ingressos de la Seguretat Social.

Article 9. *Modificació de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom.*

S'afegeix un nou article 30 a la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom, amb la redacció següent:

«Article 30. *Bonificació a treballadors inclosos en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació.*

1. Els treballadors inclosos en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms tenen dret, durant un termini de fins a

dotze mesos, a una bonificació del 100 per cent de la quota d'autònoms per contingències comunes, que resulti d'aplicar a la base mitjana que tingui el treballador en els dotze mesos anteriors a la data en què s'aculli a aquesta mesura el tipus de cotització mínim de cotització vigent en cada moment establert en el règim especial esmentat en els supòsits següents:

- a) Per tenir cura de menors de 7 anys que tinguin a càrrec seu.
- b) Per tenir a càrrec seu un familiar, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau, inclusivament, en situació de dependència, degudament acreditada.

En cas que el treballador porti menys de 12 mesos d'alta en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms, la base mitjana de cotització es calcula des de la data d'alta.

2. L'aplicació de la bonificació recollida a l'apartat anterior està condicionada a la permanència en alta en el règim especial de la Seguretat Social de treballadors per compte propi o autònoms i a la contractació d'un treballador, a temps complet o parcial, que s'ha de mantenir durant tot el període del seu gaudi. En tot cas, la durada del contracte ha de ser, almenys, de 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació.

Quan s'extingeixi la relació laboral, fins i tot durant el període inicial de 3 mesos, el treballador autònom es pot beneficiar de la bonificació si contracta un altre treballador per compte d'altri en el termini màxim de 30 dies.

El contracte a temps parcial no es pot subscriure per una jornada laboral inferior al 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet comparable. Si la contractació és a temps parcial, la bonificació prevista a l'apartat 1 d'aquest article és del 50 per 100.

3. En cas d'incompliment del que preveu l'apartat anterior, el treballador autònom està obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida.

No és procedent el reintegrament de la bonificació quan l'extinció estigui motivada per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan una o altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni en els supòsits d'extinció causada per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador o per resolució durant el període de prova.

Quan el reintegrament sigui procedent, aquest queda limitat exclusivament a la part de la bonificació gaudida que estigui vinculada al contracte l'extinció del qual s'hagi produït en supòsits diferents als que preveu el paràgraf anterior.

En cas que no es mantingui en la feina el treballador contractat durant, al menys, 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació, el treballador autònom està obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida, llevat que, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, es contracti una altra persona en el termini de 30 dies.

En cas que el menor que va donar lloc a la bonificació prevista en aquest article arribi a l'edat de 7 anys amb anterioritat a la finalització del gaudi de la bonificació, aquesta es pot mantenir fins que s'assoleixi el període màxim de 12 mesos previst, sempre que es compleixin la resta de condicions.

En tot cas, el treballador autònom que es beneficiï de la bonificació que preveu aquest article s'ha de mantenir en alta en la Seguretat Social durant els sis mesos següents al venciment del termini de gaudi. En cas contrari, el treballador autònom està obligat a reintegrar l'import de la bonificació gaudida.

4. Només tenen dret a la bonificació els treballadors per compte propi que no tinguin treballadors assalariats en la data d'inici de l'aplicació de la bonificació i durant els dotze mesos anteriors. No es pren en consideració als efectes anteriors el treballador contractat mitjançant un contracte d'interinitat per substituir el treballador autònom durant els períodes de descans per maternitat, paternitat,

adopció o acolliment, tant preadoptiu com permanent o simple, risc durant l'embaràs o risc durant la lactància natural.

5. Els beneficiaris de la bonificació tenen dret al seu gaudi una vegada per cadascun dels subjectes causants a càrrec seu que assenyala l'apartat 1, sempre que es compleixin la resta de requisits que preveu aquest article.

6. La mesura prevista en aquest article és compatible amb la resta d'incentius a la contractació per compte d'altri, d'acord amb la normativa vigent.

7. En allò que no es preveu expressament, les contractacions efectuades a l'empara del que estableix aquest article es regeixen pel que disposa l'article 15.1.c) de l'Estatut dels treballadors i les seves normes de desplegament.»

Article 10. *Reducció del nombre mínim de jornades reals cotitzades necessàries per accedir al subsidi per desocupació o a la renda agrària a favor dels treballadors eventuais agraris de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, afectats pel descens de producció de l'oliverar com a conseqüència de la sequera.*

1. Els treballadors agraris per compte d'altri de caràcter eventual que resideixin en l'àmbit territorial de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, poden ser beneficiaris del subsidi per desocupació que preveuen el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social, i l'article tercer de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, o de la renda agrària establerta en el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el règim especial agrari de la Seguretat Social residents en les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, encara que no tinguin cobert el nombre mínim de jornades reals cotitzades establert a l'article 2.1.c) o a l'article 2.1.d), respectivament, dels reials decrets esmentats, sempre que compleixin els requisits següents:

- a) Tenir cobert un mínim de 20 jornades reals cotitzades en els dotze mesos naturals immediatament anteriors a la situació de desocupació.
- b) Reunir la resta dels requisits que exigeix la normativa aplicable.
- c) Sol·licitar-ho dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. Quan s'apliqui el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, es considera acreditat un nombre de 35 jornades reals cotitzades als efectes del que estableixen:

- a) L'article 5.1.a) del Reial decret 5/1997, de 10 de gener.
- b) Els articles 4.1 i 5.1.a) del Reial decret 426/2003, d'11 d'abril.

3. En les sol·licituds que es presentin en els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei en l'àmbit territorial que indica l'apartat 1, cal atènyer-se al següent:

a) Per aplicar la disposició transitòria primera del Reial decret 5/1997, de 10 de gener, s'ha de completar un nombre mínim de 20 jornades reals cotitzades, en la forma que preveu la disposició esmentada.

b) Per aplicar el que estableix l'apartat 2 de la disposició transitòria segona del Reial decret 5/1997, de 10 de gener, es considera acreditat un nombre de 35 jornades reals cotitzades quan s'acrediti un nombre igual o superior a 20 jornades reals cotitzades.

CAPÍTOL III

Mesures en l'àmbit de l'Administració de justícia

Article 11. *Modificació de la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

La Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Exempcions de la taxa.*

1. Les exempcions objectives de la taxa estan constituïdes per:

a) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos quan es tracti dels procediments especialment establerts per a la protecció dels drets fonamentals i llibertats públiques, així com contra l'actuació de l'Administració electoral.

b) La sol·licitud de concurs voluntari pel deutor.

c) La presentació de petició inicial del procediment monitori i la demanda de judici verbal en reclamació de quantitat quan la quantia d'aquestes no superi els dos mil euros. No s'aplica aquesta exempció quan en aquests procediments la pretensió exercitada es fon en un document que tingui el caràcter de títol executiu extrajudicial de conformitat amb el que disposa l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

d) La interposició de recursos contenciosos administratius quan es recorri en casos de silenci administratiu negatiu o inactivitat de l'Administració.

e) La interposició de la demanda d'execució de lauders dictats per les juntes arbitral de consum.

f) Les accions que, en interès de la massa del concurs i amb l'autorització prèvia del jutge mercantil, interposin els administradors concursals.

g) Els procediments de divisió judicial de patrimoni, llevat en els supòsits en què es formulí oposició o se susciti controvèrsia sobre la inclusió o exclusió de béns, en què la taxa pel judici verbal i per la quantia que es discuteixi o la derivada de la impugnació del quadern de partició es meriten a càrrec de l'opositor, i si tots dos s'hi oposen, a càrrec de cada un per la seva quantia respectiva.

2. Des del punt de vista subjectiu, estan, en tot cas, exempts d'aquesta taxa:

a) Les persones físiques.

b) Les persones jurídiques a les quals se'ls hagi reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, amb l'acreditació que compleixen els requisits per a això d'acord amb la seva normativa reguladora.

c) El Ministeri Fiscal.

d) L'Administració General de l'Estat, les de les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes públics dependents de totes aquestes.

e) Les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.»

Dos. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 l'article 6.

Tres. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2, que queda redactat com segueix, i se suprimeix l'apartat 3 de l'article 7:

«2. A més, s'ha de satisfer la quantitat que resulti d'aplicar a la base imposable determinada d'acord amb el que disposa l'article anterior el tipus de gravamen que correspongui, segons l'escala següent.»

Quatre. S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat primer de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, no han de presentar autoliquidació els subjectes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 4.»

Disposició addicional primera. *Funcions de mediació concursal.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 5.3 i 21.1.i) de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, en els termes que preveu la seva normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, poden exercir les funcions de mediació concursal que preveu el títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

2. El sistema de mediació desenvolupat per les cambres ha de ser transparent i ha de garantir la inexistència de conflictes d'interès. A aquest efecte, poden constituir una comissió de sobreendeutament o òrgan equivalent, que ha d'estar compost, almenys, per una persona que reuneixi els requisits que exigeix l'article 233.1 de la Llei concursal, per exercir com a mediador concursal.

3. Sense perjudici de les funcions assenyalades anteriorment, les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació, en els termes que preveu la seva normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació d'Espanya, poden exercir funcions addicionals que permetin auxiliar els comerciants en matèria concursal, com ara les d'assessorament, preparació de sol·licituds de designació de mediador, d'acords extrajudicials de pagaments, preparació de la documentació, elaboració de llistes de creditors, crèdits i contractes, d'avaluació prèvia de propostes de conveni i totes les altres funcions auxiliars que es considerin necessàries per tal de facilitar els tràmits en els procediments concursals que correspongui complir al deutor.

Disposició addicional segona. *Remuneració del mediador concursal.*

1. La remuneració del mediador concursal es calcula d'acord amb les regles següents:

a) La base de remuneració del mediador concursal es calcula aplicant sobre l'actiu i el passiu del deutor els percentatges que estableix l'annex del Reial decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'estableix l'aranzel de drets dels administradors concursals.

b) Si el deutor és una persona natural sense activitat econòmica, s'aplica una reducció del 70% sobre la base de remuneració de l'apartat anterior.

c) Si el deutor és una persona natural empresari, s'aplica una reducció del 50% sobre la base de remuneració de l'apartat 1.

d) Si el deutor és una societat, s'aplica una reducció del 30% sobre la base de remuneració de l'apartat 1.

e) Si s'aprova l'acord extrajudicial de pagaments, s'aplica una retribució complementària igual al 0,25% de l'actiu del deutor.

2. Aquesta disposició és aplicable fins que es desplegui per reglament el règim retributiu del mediador concursal.

Disposició addicional tercera. *Representació del deutor en el concurs consecutiu.*

Per excepció del que disposa l'apartat 2 de l'article 184 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, la representació per procurador no és preceptiva per al deutor persona natural en el concurs consecutiu.

Disposició addicional quarta. *Mesurador de solvència.*

Amb l'objectiu de facilitar que qualsevol interessat pugui tenir coneixement de la seva situació financera personal, s'habilita una aplicació informàtica a la pàgina web del Ministeri d'Economia i Competitivitat accessible de manera confidencial, gratuïta i telemàtica a través de la qual es pot determinar la situació de solvència en què es troba als efectes de l'aplicació del que preveu el títol I d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional cinquena. *Adhesió al «Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la residència habitual».*

1. Totes les entitats que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei estiguin adherides al «Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la residència habitual», regulat a l'annex del Reial decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, de conformitat amb les redaccions vigents en el moment de la seva adhesió, es consideren adherides a aquest Codi en la redacció donada en aquest Reial decret llei, llevat que en el termini d'un mes des de la seva entrada en vigor comuniquin expressament a la Secretaria General del Tresor i Política Financera l'acord del seu òrgan d'administració pel qual sol·liciten mantenir-se en l'àmbit d'aplicació de les versions prèvies que corresponguin.

2. En els deu dies següents al transcurs del termini d'un mes que estableix l'apartat anterior, el secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa, mitjançant una resolució, ha d'ordenar la publicació de la llista d'entitats adherides a la seu electrònica de la Secretaria General del Tresor i Política Financera i en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Les comunicacions posteriors s'han de publicar trimestralment a la seu electrònica de la Secretaria General del Tresor i Política Financera i en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat que no hi hagi cap modificació.

Disposició addicional sisena. *Impuls i coordinació de la negociació col·lectiva.*

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques està representada a les meses de negociació del personal docent no universitari, del personal de l'Administració de justícia i del personal estatutari dels serveis de salut, a través de la Direcció General de la Funció Pública.

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques ha d'adoptar les mesures oportunes per impulsar i assegurar la coordinació de la negociació de l'Administració a través de les diferents meses i àmbits.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori en matèria concursal.*

1. El que disposen els articles 92.5è, 93.2.2n i 94.5 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en la redacció donada per aquest Reial decret llei, és aplicable als procediments concursals en tramitació en què no s'hagi presentat el text definitiu de l'informe de l'administració concursal.

2. L'obligació de presentació de la sol·licitud d'iniciació d'un acord extrajudicial de pagaments en un formulari normalitzat prevista a l'apartat 2 de l'article 232 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en la redacció donada per aquest Reial decret llei, és aplicable quan s'aprovi l'ordre del Ministeri de Justícia per la qual s'estableixin els formularis normalitzats.

3. Els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis i els articles 178.2 i 178 bis de la Llei concursal s'apliquen als concursos que estiguin en tramitació.

En els concursos conclosos per liquidació o per insuficiència de massa activa abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el deutor es pot beneficiar del que estableixen els articles 176 bis i 178 bis de la Llei concursal, si es torna a instar el concurs, voluntari o necessari.

4. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no és exigible, per obtenir el benefici de l'exoneració que preveu l'article 178 bis de la Llei concursal, el requisit previst a l'apartat 3.5è.iv) de l'article esmentat.

5. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no és exigible, per sol·licitar un acord extrajudicial de pagaments, el requisit previst a l'article 231.3.2n.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

Els beneficis a la cotització a la Seguretat Social que es gaudeixen pels contractes indefinits subscrits abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es regeixen per la normativa vigent en el moment de la seva celebració.

Disposició transitòria tercera. *Sol·licituds del subsidi per desocupació o de la renda agrària presentades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

El que disposa l'article 10 també és aplicable als treballadors referits en el mateix article que hagin presentat entre l'1 de setembre de 2014 i l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei la sol·licitud del subsidi per desocupació regulada en el Reial decret 5/1997, de 10 de gener, o de la renda agrària regulada en el Reial decret 426/2003, d'11 d'abril, sempre que presentin una nova sol·licitud a partir de l'entrada en vigor esmentada i dins dels sis mesos següents a aquesta.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Les modificacions de textos legals contingudes en aquest Reial decret llei s'emparen en el títol competencial establert a la norma objecte de modificació.

2. L'article 4 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

3. Els articles 8 i 10 i les disposicions transitòries segona i tercera es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el règim econòmic de la Seguretat Social.

4. Les disposicions addicionals primera a cinquena i la disposició transitòria primera es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil i de legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.

5. La disposició addicional sisena es dicta a l'empara dels articles 149.1.7a i 18a de la Constitució espanyola.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari, execució i aplicació.*

1. El Govern, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, ha de dictar les disposicions reglamentàries complementàries

que siguin necessàries per aplicar les taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional amb les modificacions efectuades per aquest Reial decret llei.

2. Per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques es modifiquen els models d'autoliquidació de la taxa per adaptar-los a les reformes efectuades en aquest Reial decret llei.

3. S'autoritza el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, perquè dicti les disposicions, instruccions i mesures que siguin necessàries per al desplegament efectiu dels processos electorals als òrgans de participació i negociació col·lectiva dels empleats públics, en l'àmbit de les seves competències.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors d'aquesta disposició, s'autoritza el Govern i els ministres de Justícia, Hisenda i Administracions Públiques, Ocupació i Seguretat Social i Economia i Competitivitat, perquè, en l'àmbit de les seves competències, dictin les disposicions reglamentàries i les mesures que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta regulació legal.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de febrer de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY